

کتاب دعای جامع

إعداد
عبد الملك القاسم

ترجمه
إسحاق بن عبد الله العوضي

چاپ اول ۱۴۲۷ / ۱۴۲۵ هـ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام
على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين.. وبعد:

دعا، عبادت بزرگی بوده و روا نیست برای غیر
خدا انجام شود، همچنانکه خداوند می فرماید: ﴿وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ﴾. [الأحقاف: ۲۰].
«چه کسی گمراهتر است از آن کس که
معبودی غیر خدا را می خواند که تا قیامت هم
به او پاسخ نمی گوید (زیرا او چیزی را به دعا

خوانده است که خود نمی شنود مانند: مردگان،
بتها، درختان، چه رسد به این که به خواننده
خویش سودی را جلب، یا ضرری را از وی
دفع نماید) نه فقط آنان را اجابت نمی گویند
بلکه حتی از دعایشان (کاملاً) بی خبرند (و
صدای آنها را هیچ نمی شنود!).»

و در جای دیگر به تضرع و دعا در برابر
مقام والای الهی دستور و وعده داده که چنین
دعایی را برآورده سازد: ﴿أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ
لَكُمْ﴾ [غافر: ۶۰].

«مرا بخوانید تا (دعای) شما را بپذیرم».
و پیامبر ﷺ در حدیثی که ترمذی و
دیگران از ایشان نقل کرده، می فرماید: «ما من

مسلم يدعو الله بدعوة ليس فيها إثم ولا قطيعة رحم إلا أعطاه الله بها إحدى ثلاث: إما أن تعجل له دعوته، وإما أن يدخرها له في الآخرة، وإما أن يصرف عنه من السوء مثلها...».

هیچ مسلمانی دعایی عاری از گناه و قطع صله رحم نمی‌کند، مگر اینکه خداوند یکی از سه نیکی را به او ارزانی می‌فرماید: یا دعایش را برآورده می‌سازد، یا برآورده ساختن آن را برای قیامت نگه می‌دارد، و یا اینکه به همان اندازه بدی را از او دور می‌سازد.

یکی از آداب دعا این است که دعا کننده باید آن را با حمد و ثنای خدا و فرستادن درود و سلام بر پیغمبر ﷺ شروع نماید. و مستحب است دعا کننده وضو داشته، حاجت خود را با

خشوع، خضوع، فروتنی و صدای آهسته از خدا بخواهد، و به هنگام دعا به طرف قبله رو کند، دستهایش را بالا آورد و بر دعا، از خداوند بخشنده مهربان اصرار نماید.

مسلمان باید سعی کند در اوقات با فضیلت مثل روز عرفه، شب قدر، آخرین لحظه‌های روز جمعه، اواخر شب و بعد از نمازها دعا نماید. و در دعا و باور به اجابت آن مصمم و مطمئن باشد.

کتاب پیش روی شما حاوی مجموعه‌ای از دعاهایی است که در قرآن، حدیث و کلام بزرگان صحابه و تابعین^۱ به صورت پراکنده

۱- «کلام بزرگان صحابه و تابعین» ترجمه واژه عربی «اثر» می‌باشد.

وجود دارند و امیدوارم برای مسلمانان، در همه‌ی حالات سختی و آسایش، توشه گردند.
خداوند! دعای ما را مقبول درگاه خود بگردان و آن را اجابت نما، که تو بهترین خواننده شده در دعایی.

برای ارتباط با مترجم می توانید به آدرس زیر تماس بگیرید: السعودية: الرياض - الرمز البريدي: (١١٧٥٧) ص. پ: (١٥٠١٠٣).

www.aqeedeh.com

ES@AL-ISLAM.COM

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.. وَبَعْدُ:

* ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة].

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر. ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است. (خداوندی که) بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش

همگان را فرا گرفته). (خداوندی که) مالک روز جزاست. (پروردگارا!) تنها تو را می‌پرستیم؛ و تنها از تو یاری می‌جوئیم. ما را به راه راست هدایت کن. راه کسانی که آنان را مشمول نعمت خود ساختی، نه کسانی که بر آنان غضب کرده‌ای (یهود)، و نه گمراهان (نصاری).

* ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
[البقرة: ۱۲۷].

«پروردگارا! از ما بپذیر، که تو شنوا و دانایی».

* ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: ۲۰۱].
«پروردگارا! به ما در دنیا نیکی عطا کن! و در آخرت نیز نیکی مرحمت فرما! و ما را از عذاب آتش نگاه دار».

* ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۵۰].

«پروردگارا! پیمانه شکیبایی و استقامت را بر ما بریز! و قدمهای ما را ثابت بدار! و ما را بر جمعیت کافران، پیروز بگردان».

* ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ^ط وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿البقرة: ۲۸۶﴾.

«پروردگارا! اگر ما فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه مکن! پروردگارا! تکلیف سنگینی بر ما قرار مده، آن چنان که (به خاطر گناه و طغیان،) بر کسانی که پیش از ما بودند، قرار دادی! پروردگارا! آنچه طاقت تحمل آن را نداریم، بر ما مقرر مدار! و آثار گناه را از ما بشوی! ما را ببخش و در رحمت خود قرار ده! تو مولا و سرپرست مایی، پس ما را بر جمعیت کافران، پیروز گردان.»

* ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿آل عمران: ۸﴾.

«پروردگارا! دلهایمان را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی، (از راه حق) منحرف مگردان! و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش، زیرا تو بخشنده‌ای.»

* ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿آل عمران: ۱۶﴾.

«پروردگارا! ما ایمان آورده‌ایم؛ پس گناهان ما را ببامرز، و ما را از عذاب آتش، نگاهدار.»

* ﴿اللَّهُمَّ مَلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [آل عمران: ۲۶].

«بارالها! مالک حکومتها تویی؛ به هر کس بخواهی، حکومت می‌بخشی؛ و از هر کس بخواهی، حکومت را می‌گیری؛ هر کس را بخواهی، عزت می‌دهی؛ و هر که را بخواهی خوار می‌کنی. تمام خوبیها به دست توست؛ تو بر هر چیزی قادری.»

* ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ

سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [آل عمران: ۳۸].

«خداوندا! از طرف خود، فرزند پاکیزه‌ای به من عطا فرما، که تو دعا را می‌شنوی.»

* ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۵۳].

«پروردگارا! به آنچه نازل کرده‌ای، ایمان آوردیم و از فرستاده (تو) پیروی نمودیم؛ ما را در زمره گواهان بنویس.»

* ﴿رَبَّنَا آغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ۱۴۷].

«پروردگارا! گناهان ما را ببخش! و از تندروییهای ما در کارها، چشم‌پوشی کن! قدمهای ما را استوار بدار! و ما را بر جمعیت کافران، پیروز گردان.»

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ^ط وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٣٤﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَنِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿٣٥﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٣٦﴾﴾ [آل عمران: ۱۹۱-۱۹۴].

«بار الها! اینها را بیهوده نیافریده‌ای! منزهی تو! ما را از عذاب آتش، نگاه دار. پروردگارا! هر که را تو (بخاطر گناهانش)، به آتش افکنی، او را خوار و رسوا ساخته‌ای! و برای افراد ستمگر، هیچ یآوری نیست.»

* ﴿رَبَّنَا ءَامِنَا فَكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ [المائدة: ۸۳].

«پروردگارا! ایمان آوردیم؛ پس ما را با گواهان (و شاهدان حق، در زمره یاران محمد) بنویس.»

* ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: ۲۳].

«پروردگارا! ما به خویشتن ستم کردیم و

اگر ما را نبخشی و بر ما رحم نکنی، از زیانکاران خواهیم بود.

* ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [الأعراف: ۴۷].

«پروردگارا! ما را با گروه ستمگران قرار مده».

* ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

[یونس: ۸۵].

«پروردگارا! ما را فتنه‌ای برای قوم ستمگر مگردان، و آنان را بر ما مسلط نکن تا ما را با هدف برگرداندن از دینمان شکنجه کنند».

* ﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَسِرِينَ﴾

[هود: ۴۷].

«پروردگارا! من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که از آن آگاهی ندارم! و اگر مرا نبخشی، و بر من رحم نکنی، از زیانکاران خواهم بود».

* ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ

نَعْبُدَ إِلَّا صَنَامًا﴾ [ابراهیم: ۳۵].

«پروردگارا! این شهر (مکه) را شهر امنی قرار ده! و من و فرزندانم را از پرستش بتها دور نگاه دار».

* ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا

وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [ابراهیم: ۴۰].

«پروردگارا! مرا برپا کننده نماز قرار ده، و از فرزندانم (نیز چنین فرما)، پروردگارا! دعای مرا بپذیر».

* «رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ» [ابراهیم: ۴۱].

«پروردگارا! من و پدر و مادرم و همه مؤمنان را، در آن روز که حساب برپا می‌شود، بیامرز».

* «رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا» [الاسراء: ۲۴].

«پروردگارا! همان‌گونه که آنها مرا در کوچکی تربیت کردند، مشمول رحمتشان قرار ده».

* «رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا» [الاسراء: ۸۰].

«پروردگارا! مرا (در هر کار) با صداقت وارد کن، و با صداقت خارج ساز! و از سوی خود، حجتی یاری کننده برایم قرار ده».

* «رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا» [الکھف: ۱۰].

«پروردگارا! ما را از سوی خودت رحمتی عطا کن، و راه نجاتی برای ما فراهم ساز».

* «رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا» [طه: ۱۱۴].

«پروردگارا! علم مرا افزون کن».

* ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ۸۷].

«(خداوندا!) جز تو معبودی بحق نیست!

منزهی تو! من از ستمکاران بودم».

* ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾

[الأنبياء: ۸۹].

«پروردگار من! مرا تنها مگذار (و فرزند

برومندی به من عطا کن)؛ و تو بهترین

وارثانی».

* ﴿رَبِّ أَنْزِلْنِي مُزَلًّا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾

[المؤمنون: ۲۹].

«پروردگارا! ما را در منزلگاهی پربرکت

فرود آر، و تو بهترین فرودآورندگان».

* ﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ تَحْضُرُونِ﴾ [المؤمنون: ۹۷-۹۸].

«پروردگارا! از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه

می‌برم. و از اینکه آنان نزد من حاضر شوند (نیز) -

ای پروردگار من - به تو پناه می‌برم».

* ﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۰۹].

«پروردگارا! ما ایمان آوردیم؛ ما را ببخش،

و بر ما رحم کن؛ و تو بهترین رحم کنندگانی».

* ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾

[المؤمنون: ۱۱۸].

«پروردگارا! مرا ببخش و رحمت کن؛ و

تو بهترین رحم کنندگانی».

* ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي

بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ۱۹].

«پروردگارا! شکر نعمتهایی را که بر من و

پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای به من الهام کن، و

توفیق ده تا عمل صالحی که موجب رضای

توست انجام دهم، و مرا برحمت خود در زمره

بندگان صالحت وارد کن».

* ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾

[القصص: ۱۶].

«پروردگارا! من به خویشتن ستم کردم؛ مرا

ببخش».

* ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا

لِلْمُجْرِمِينَ﴾ [القصص: ۱۷].

«پروردگارا! بشکرانه نعمتی که به من دادی،

هرگز پشتیبان مجرمان نخواهم بود».

* ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: ۲۱].

«پروردگارا! مرا از این قوم ظالم رهایی بخش».

* ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾

[القصص: ۲۴].

«پروردگارا! هر خیر و نیکی بر من فرستی، به آن نیازمندم».

* ﴿رَبِّ أَنْصِرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾

[العنکبوت: ۳۰].

«پروردگارا! مرا در برابر این قوم تبهکار یاری فرما».

* ﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ

عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: ۶۵].

«پروردگارا! عذاب جهنم را از ما برطرف گردان، که عذابش سخت و پر دوام است».

* ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ

أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: ۷۴].

«پروردگارا! از همسران و فرزندانمان مایه روشنی چشم ما قرار ده، و ما را برای پرهیزگاران پیشوا گردان».

* ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ

الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ [غافر: ۷-۸].

«پروردگارا! رحمت و علم تو همه چیز را
فراگرفته است؛ پس کسانی را که توبه کرده و
راه تو را پیروی می‌کنند پیامرز، و آنان را از
عذاب دوزخ نگاه دار. پروردگارا! آنها را در
باغهای جاویدان بهشت که به آنها وعده
فرموده‌ای وارد کن، همچنین از پدران و
همسران و فرزندانشان هر کدام که صالح
بودند، که تو توانا و حکیمی.»

* ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ
لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾
[الأحقاف: ۱۵].

«پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمتی را
که به من و پدر و مادرم دادی بجا آورم و کار
شایسته‌ای انجام دهم که از آن خشنود باشی، و
فرزندان مرا صالح گردان؛ من به سوی تو
بازمی‌گردم و توبه می‌کنم، و من از مسلمانانم.»

* ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [الصفات:

۱۰۰].

«پروردگارا! به من از صالحان (فرزندان

صالح) ببخش.»

* «رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ» [الحشر: ۱۰].

«پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز، و در دلهایمان حس و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده، پروردگارا! تو مهربان و رحیمی».

* «رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ» [المتحنة: ۴-۵].

«پروردگارا! ما بر تو توکل کردیم، و به

سوی تو بازگشتیم، همه فرجامها به سوی توست. پروردگارا! ما را مایه گمراهی کافران قرار مده، پروردگارا! (اگر لغزشی از ما سر زد) ما را ببخش، چرا که تو عزیز و حکیمی».

* «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتَكَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا» [نوح: ۲۸].

«پروردگارا! مرا و پدر و مادرم، و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند و جمیع مردان و زنان با ایمان را بیامرز و ظالمان را جز هلاکت میفز».

* «اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

«خدایا! ما را از نعمت‌های دنیا و آخرت (هر دو) بهره‌مند گردان و از آتش دوزخ نگاهدار».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ التَّلَجِّ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ».

«خدایا! از فتنه آتش و عذاب دوزخ و فتنه

و عذاب قبر و از شر فتنه ثروتمندی و از شر فتنه فقر، به تو پناه می‌برم. خدایا! از شر فتنه مسیح دجال به تو پناه می‌برم. خدایا! دلم را با آب و یخ و تگرگ بشوی و از خطاها پاک گردان؛ چنان که لباس سفید را از چرک و آلودگی پاک کردی. و بین من و خطاهایم فاصله انداز چنان که بین مشرق و مغرب فاصله انداختی. خدایا! از تنبلی و گناه و بدهکاری، به تو پناه می‌برم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ: مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ».

«بار الها! من از غم و اندوه، و ناتوانی و

سستی، بخل و ترس، به تو پناه می‌برم، از عذاب قبر، و فتنه زندگی و مرگ به تو پناه می‌برم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَائَةِ الْأَعْدَاءِ».

«خدایا! من از شدت رنج بلا و بدبختی و قضا و سرنوشت بد و از خوشحالی دشمن، به تو پناه می‌برم».

* «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ

رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ».

«خدایا! دین مرا اصلاح کن که حفظ کار من در آن است، و دنیا را اصلاح کن که روزی من در آن است، و آخرت مرا اصلاح کن که معاد و بازگشت من به آن است، و زندگی را در خیر بسیار، و مرگ را از هر شر برایم راحت بگردان».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَا، وَالْغِنَى».

«خدایا! از تو هدایت و تقوا و پاکی و بی نیازی خواهانم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْعَجْزِ

وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا».

«خدایا! هرآینه من از ناتوانی و تنبلی و ترس و بخیلی، و از عذاب قبر به تو پناه می‌برم. خدایا! به نفسم تقوا عطا فرما و آن را پاک گردان؛ که تو بهترین پاک کنندگانی. تو مالک نفس من و صاحب آن هستی. خدایا! از علم و دانشی که سود وفایده‌ای نمی‌رساند و از دلی که فروتن نمی‌شود و از نفسی که سیر

نمی‌شود و از دعایی که مستجاب نمی‌شود به تو پناه می‌برم».

* «اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَلِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّدَادَ».

خدایا! مرا هدایت فرما و بر راه راست پایداری ده، پروردگارا! من از تو هدایت و پایداری مسئلت دارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفُجْأَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ».

«خدایا! من از زوال و نیست شدن نعمت بر خودم، و از برگشتن تندرستی‌ام (به سوی بیماری

و ناخوشی) و از عقوبت ناگهانی‌ات، و از خشم و غضبت به تو پناه می‌برم».

* «اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالِي وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي، وَأَطِلْ حَيَاتِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَحْسِنْ عَمَلِي وَاغْفِرْ لِي».

«خداوندا! بر مال و اولادم بیفزای، و در آنچه به من عطا کرده‌ای، برکت قرار بده، و زندگی‌ام را بر طاعت خودت طولانی و کارهایم را نیک بگردان و مرا مورد آمرزش قرار بده».

* «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ».

«معبودی به حق نیست مگر خدای بزرگ و

بردبار. معبودی به حق نیست مگر پروردگار عرش بزرگ. معبودی به حق نیست مگر پروردگار آسمان‌ها و زمین و عرش بزرگ و والامقام».

* «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تُكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

«خداوندا! چشم به رحمت تو دارم، پس مرا یک چشم برهم زدن به حال خود رها مکن، و همه امورم را اصلاح نما، [که] هیچ معبودی بحق جز تو نیست».

* «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ».

«خداوندا! هیچ معبودی به «بحق» جز تو وجود ندارد، پاک و منزّه هستی و من از زمهری ستمکاران بودم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمِّتِكَ، نَاصِيَّتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ: أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَيِّعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حَزَنِي، وَذَهَابَ هَمِّي».

«خداوندا! همانا من بنده تو و فرزنده بنده و کنیز توام، زمام امورم در دست تو و وجودم در کانال تقدیر تو سیر می‌کند، تقدیر تو در مورد

من عین عدالت است. تو را به همه اسم‌هایی می‌خوانم که از آن توسست و تو آنها را بر خود نهاده‌ای، یا آنها را در کتاب خودت [قرآن] نازل فرموده‌ای، یا آن را به یکی از بندگان آموخته‌ای و یا علم به آن را مخصوص خود گردانیده‌ای، [از تو می‌خواهم] که قرآن را بهار قلب من، نور سینه‌ام، روزنه امید و روشنایی اندوهم و [وسیله] رفع ناراحتی‌ام قرار دهی».

* «اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ، صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ».

«خداوندا! ای گرداننده قلبها! قلبهای ما را به سوی طاعت خود بگردان».

* «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى

دینک».

«ای تغییر دهنده قلبها! قلب مرا بر دین خودت ثبات ارزانی ده».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

«خداوندا! سلامتی دنیا و آخرت را از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

«خداوندا! عاقبت ما را، در همه امور، نیک بگردان و ما را از خوارى دنیا و عذاب قبر نگهدار».

* «رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا

تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، اجْعَلْنِي لَكَ شَكَاراً، لَكَ ذَكَاراً، لَكَ رَهَاباً، لَكَ مَطْوَعاً، إِلَيْكَ مُخْبِتاً أَوْاهاً مُنِيباً، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَاغْسِلْ حَوْبَتِي وَأَجِبْ دَعْوَتِي وَتَبِّتْ حُجَّتِي وَاهْدِ قَلْبِي وَسَدِّدْ لِسَانِي وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي».

«پرودگارا! مرا یاری ده، و بر علیه من یاری مده، مرا نصرت ده، و بر علیه من نصرت مده، برای من چاره اندیشی کن، و بر علیه من چاره میاندیش. مرا بسیار شکر گذار، ذکر کننده، ترسان، مطیع، خاشع، دعا کننده و بازگردنده به سوی خودت بگردان. پرودگارا! توبه‌ام را بپذیر، اندوهم را دور کن، دعایم را برآورده ساز، قول [و ایمان] مرا ثابت بدار، قلبم را هدایت و

گفتارم را استحکام بده و پلیدی درونم را [حکیمانه] خارج بگردان.

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي».

«خداوندا! از شر شنوایی، بینایی، زبان و قلبم و از شر سرنوشت [ناگوار] به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي».

«خداوندا! تویی که به نیکی [از گناهان] در می‌گذری پس مرا بیامرز».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تُعْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةَ قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحَبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ».

«خداوندا! انجام کارهای نیک، ترک کارهای بد، و دوست داشتن بینوایان را از تو خواستارم، [و از تو می‌خواهم] که مرا بیامرزی، و به من رحم کنی، و اگر خواستی قومی را عذاب کنی، مرا قبل از آن بمیرانی. [خداوندا!] محبت تو را، و محبت کسانی که تو را دوست دارند، و محبت کاری که مرا به محبت تو نزدیک می‌کند، از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، وَمَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا».

«خداوندا! همه خوبیها را - آنچه زود می‌آید و آنچه دیر، آنچه می‌دانم و آنچه نمی‌دانم را - از تو خواستارم. و از همه بدیها - آنچه زود می‌آید و آنچه دیر، آنچه می‌دانم و

آنچه نمی‌دانم - به تو پناه می‌آورم. خداوندا! بهترین چیزی را که بنده و فرستاده‌ات [حضرت محمد ﷺ] از تو درخواست کرد، من نیز خواستارم، و به تو پناه می‌آورم از شری که بنده و فرستاده‌ات از آن به تو پناه آورد. خداوندا! بهشت را، و گفتار و کرداری که باعث نزدیک شدن به آن است، از تو خواستارم، و از جهنم و گفتار و کرداری که باعث نزدیک شدن به آن است، به تو پناه می‌آورم. و از تو می‌خواهم همه تقدیرات مرا در جهت خیر مقدر فرمایی».

* «اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ

رَاقِدًا، وَلَا تَشْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ».

«خداوندا! مرا در حالت ایستاده، نشسته و
دراز کشیده، پایبند به اسلام نگه دار و هیچ
دشمن و حسودی را نسبت به من شادمان
مکن. خداوندا! از تو، همه نیکی‌هایی را
می‌خواهم که خزانه‌هایش در دست توست. و
از همه شر و شروری که خزانه‌هایش در دست
توست، به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ أَقْسِمَ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تُحُولُ بِهِ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ
جَنَّتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ

الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَبِأَبْصَارِنَا، وَقُوَاتِنَا مَا
أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى
مَنْ ظَلَمْنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى عَدُوِّنَا، وَلَا تَجْعَلْ
مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا
مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا».

«خداوندا! خشیت از خودت را به اندازه‌ای
نصیب ما بگردان که به وسیله آن بین ما و
لغزش‌هایمان پرده [جدایی] افکنی و از اطاعت
خودت، به اندازه‌ای نصیب ما بگردان که ما را
به وسیله آن به بهشت برسانی و از یقین، به
اندازه‌ای نصیب ما بگردان که مصیبت‌های دنیا
را به وسیله آن بر ما آسان نمایی. خداوندا! ما
را، مادامی که زنده‌ایم از شنوایی، بینایی و

نیروهایمان بهره‌مند و آن[ها] را وارث ما بگردان، انتقام ما را از کسی که به ما ظلم کرده، بستان و ما را بر دشمن یاری ده، مصیبت‌های وارده را متوجه دینمان نگردان، و دنیا را بزرگترین هم و غم و نهایت علم ما قرار مده، و کسی را که به ما رحم نمی‌کند، بر ما مسلط ننما.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمَرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

«خداوند! از ترسویی، بخیلی، بازگشت به خرفتی [و ناتوانی]، فتنه دنیا و عذاب قبر به تو

پناه می‌آورم».

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَتَى عَلَّمَ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجَدِّي، وَخَطِيئِي وَعَمَلِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي».

«خداوند! لغزشهایم، نادانی‌ام، زیاده روی‌ام در امور و آنچه را که خود از من به آن آگاه تری، بیامرزد. خداند! [اشتباهات هنگام] شوخی و جدی و سهوی و عمدی را، که مرتکب همه شده‌ام، بیامرزد».

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ».

«خداوندا! من به خودم ظلم بسیار نموده‌ام و کسی جز تو گناهان را نمی‌آمرزد، پس مرا بیمارز و به من رحم کن که تو آمرزنده و مهربانی».

* «اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ».

«خداوندا! تسلیم فرمان تو شده، به تو ایمان آورده، بر تو توکل نموده، به سوی تو بازگشته و به خاطر تو پیکار کرده‌ام. خداوندا! از اینکه مرا دچار گمراهی گردانی، به قدرت خودت

پناه می‌آورم [زیرا که] هیچ معبودی جز تو نیست، تو زنده‌ای هستی که نمی‌میری و جن و انس، همه می‌میرند».

* «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ».

«خداوندا! اسباب رحمت و علت‌های مغفرت، سلامتی از همه گناهها، غنیمت [انجام] همه نیکی‌ها، رسیدن به بهشت و نجات از آتش [جهنم] را از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ شَرِّ مَا عَلِمْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْلَمْ».

«خداوندا! از شر هر آنچه که می‌دانم و نمی‌دانم، به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ عِنْدَ كِبَرِ سِنِّي، وَانْقِطَاعِ عُمْرِي».

«خداوندا! فراوانترین روزی مرا به هنگام پیری و پایان عمر، ارزانی ده».

* «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي ذَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي».

«خداوندا! گناهانم را بیامرز، در سرایم گشایش و در روزی‌ام برکت قرار بده».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ».

«خداوندا! با چشم امید به لطف و رحمت تو، خواسته‌ام را از تو طلب می‌کنم زیرا [چنین لطف و رحمتی] جز از آن تو نیست».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ التَّرَدِّي، وَالْهَدْمِ، وَالْعُرْقِ، وَالْحَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُذْبَرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا».

«خداوندا! از لغزش، ویرانی، غرق شدن و آتش سوزی به تو پناه می‌آورم. و از اینکه شیطان به هنگام مرگ مرا گمراه نماید، به تو پناه می‌آورم. و از اینکه به هنگام مرگ به راه تو پشت کرده باشم، به تو پناه می‌آورم. و از اینکه در اثر گزند حیوانات سمی بمیرم، به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبُكْمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَالْبَرَصِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ».

«خداوندا! از ناتوانی، سستی، ترسوئی، بخیلی، پیری، کفر، فسق و بریدن [از اسلام]، دو روئی، بلند آوازگی و ریا، به تو پناه می آورم، و از کری، لالی، دیوانگی، خوره، پیسی و بیماریهای شدید به تو پناه می آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْفَقْرِ، وَالْقِلَّةِ، وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ».

«خداوندا! از فقر، نداری و پستی به تو پناه

می آورم. و از اینکه ظلم کنم و یا مورد ستم واقع شوم، به تو پناه می آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دَعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعِ».

«خداوندا! از قلبی که خشوع نمی ورزد، دعایی که شنیده نمی شود، نفسی که قناعت نمی شناسد و علمی که سود نمی رساند، از این چهار تا به تو پناه می آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارٍ

الْمَقَامَةِ».

«خداوندا! از روز بد، شب شوم، لحظه ناگوار، یار و همسایه بد در قیامت به تو پناه می آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَاسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ» (ثلاث مرات).

«خداوندا! بهشت را از تو خواستارم و از آتش [جهنم] به تو پناه می آورم» (سه مرتبه).

* «اللَّهُمَّ فَقِّهْنِي فِي الدِّينِ».

«خداوندا! دین را به من بیاموز».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ».

«خداوندا! از اینکه آگاهانه به تو شرک بورزم، به تو پناه می آورم، و به خاطر آنچه که نادانسته [انجام می دهم] از تو آمرزش می طلبم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً وَعَمَلاً مُتَقَبِلاً».

«خداوندا! علمی سودمند، روزی ای پاک و عملی مقبول از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ».

«خداوندا! علمی سودمند از تو خواستارم و از علمی که سود نمی رساند، به تو پناه می آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

«خداوندا! از تو که یگانه تنها و بر طرف کننده نیازها هستی، نزاده و زاده نشده‌ای و کسی همتای تو نیست، می‌خواهم که گناهانم را ببامرزی، چرا که تو آمرزنده و مهربانی».

* «اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ

وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

«خداوندا! تو معبود یگانه و برطرف کننده نیازها هستی، نزاده و زاده نشده‌ای، و کسی همتای تو نیست. تو نخستینی و قبل از تو چیزی نبوده، پسینی و بعد از تو چیزی نخواهد بود، آشکاری و بالاتر از تو چیزی نیست، و نهانی و پوشیده‌تر از تو چیزی نیست. تو اول و آخر هر امری هستی، و تو بر هر چیزی توانایی».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ».

«خداوندا! تو را می‌خوانم که حمد و ثنا شایسته توست، هیچ معبودی بحق جز تو نیست و یگانه و بی‌شریکی. ای آفریننده آسمانها و زمین! ای بزرگوار و ارجمند! ای زنده! ای پا برجا! بهشت را از تو خواستارم و از آتش [جهنم] به تو پناه می‌آورم».

* «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ».

«پروندگان! مرا ببامرز و توبه‌ام را پذیرا باش که تو توبه‌پذیر و آمرزنده‌ای».

* «اللَّهُمَّ بَعْلَمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أُخِينِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرَ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَدَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ».

«خداوندا! با آگاهی‌ات بر غیب و توانایی‌ات بر مخلوقات، تا زمانی که می‌دانی زندگی برابرم بهتر است، مرا زنده نگه دار، و هنگامی که تشخیص دادی مرگ برای من بهتر است، مرا بمیران. خداوندا! ترسیدن از تو را - در حالی که غایبی - خواستارم. میانه‌روی به هنگام

توانگری و فقر را از تو خواستارم. نعمت پایان ناپذیر را از تو خواستارم. روشنی چشم بدون وقفه را از تو خواستارم، رضایت تو را بعد از تقدیر خواستارم. زندگی گوارای بعد از مرگ را از تو خواستارم، لذت نگاه به صورتت و شوق دیدار با تو را بدور از زیان آسیب رسان و فتنه گمراه کننده خواستارم. خداوندا! ما را با زینت ایمان آراسته گردان، و هدایت یافتگانی هدایت دهنده قرار بده».

«اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِاللُّجِّ وَالْبَرْدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ».

«خداوندا! مرا از گناهان و لغزشها پاک گردان. خداوندا! مرا از آنها پاک گردان، همچنان که لباس سفید از لکه پاک می‌شود. خداوندا! مرا با یخ و برف و آب سرد، پاک بگردان».

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

«خداوندا! ای پرودگار جبرائیل و میکائیل! و ای پرودگار اسرافیل! از گرمای آتش [جهنم] و عذاب قبر به تو پناه می‌آورم».

«اللَّهُمَّ أَلْهِمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي».

«خداوندا! [راه] ترقی‌ام را به من الهام کن،
و از شر نفسم نگهدار».

﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ،
وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ
الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ
بِنَاصِيَّتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ،
وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ
فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ
شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ﴾.

«خداوندا! ای پروردگار آسمانها، و ای
پروردگار زمین! و ای پروردگار عرش عظیم!
ای پروردگار ما و پروردگار همه چیز! ای

شکافنده دانه و هسته! ای فرو فرستادنده
تورات و انجیل و فرقان [=قرآن]! از شر همه
چیز به تو پناه می‌آورم که زمام همه به دست
توست.

خداوندا! تو نخستینی و قبل از تو چیزی
نبوده، پسینی و بعد از تو چیزی نخواهد بود،
آشکاری و بالاتر از تو چیزی نیست و نهانی و
پوشیده‌تر از تو چیزی نیست، دین ما را
برآورده ساز و ما را از فقر رهایی بخش».

﴿اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا، وَأَصْلِحْ ذَاتَ
بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَّنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا،

وَأَرْزُوجِنَا، وَدُرِّيَاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنَعْمِكَ، مُثْنِينَ
بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا وَأَتِمِّمَهَا عَلَيْنَا».

«خداوندا! دل‌هایمان را به هم پیونده بده، و
در میان ما صلح و صفا به راه انداز، و ما را به
راه‌های نجات و با امنیت راهنمایی کن. و ما را
از تاریکی‌ها به نور نجات بده، و از کارهای
نابهنجار، چه آشکار و چه نهان، دور نگه دار، و
در بینایی، شنوایی، قلب‌ها، همسران و
فرزندانمان برکت قرار بده، و توبه مان را بپذیر
که تو توبه پذیر و مهربانی، و ما را شکرگذار و
شناگویان و شایستگان نعمت خود بگردان، و آن
را بر ما کامل نما».

* «اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَهْوَاءِ
وَالْأَعْمَالِ وَالْأَذْوَاءِ».

«خداوندا! مرا از اخلاق، آرزشها و کردار بد
و بیماریهای ناپسند دور نگه دار».

* «اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَاباً يَسِيراً».

«خداوندا! در حسابرسی من ساده گیری کن».

* «اللَّهُمَّ أَعِزَّنَا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ
عِبَادَتِكَ».

«خداوندا! مرا بر ذکر، شکر و عبادت
نیکوی خودت یاری ده».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَاناً لَا يَرْتَدُّ، وَنَعِماً لَا
يَنْقُذُ، وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدٍ ﷺ فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ».

«خداوندا! ایمانی برگشت ناپذیر، نعمتی پایان ناپذیر، و همراهی محمد ﷺ در بالاترین مراتب بهشت جاودانه را از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى ارْشِدِ أَمْرِي، اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَخْطَأْتُ وَمَا عَمَدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ وَمَا جَهِلْتُ».

«خداوندا! مرا از شر نفس نگه دار، و مرا بر انجام بهترین امورم مصمم بگردان، و آنچه را آشکار و نهان، به صورت سهوی یا عمدی و آگاهانه و یا ناآگاهانه مرتکب شده‌ام، ببامرز».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ الْعَدُوِّ، وَسَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ».

«خداوندا! از ماندن به زیر قرض و غلبه دشمن و بدخواهی دشمنان به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَحِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ» (ثلاث مرات).

«خداوندا! بهشت را از تو خواستارم و از آتش [جهنم] به تو پناه می‌آورم» (سه مرتبه).

* «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَيْقِ الْمَقَامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

«خداوندا! مرا ببامرز، هدایت کن، روزی‌ام ده، عافیت نصیب کن. [خداوندا!] از تنگی جا در روز قیامت به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي،

وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي وَخُذْ بِنَارِي».

«خداوندا! مرا از شنوایی و بینایی ام بهرمند و آن دو را وارث من بگردان، و مرا بر علیه کسی که به من ظلم می‌کند، یاری ده و انتقام مرا بگیر».

* «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ».

«خداوندا! ستایش شایسته توست [زیرا که] جز تو معبودی بحق نیست، ای آفریننده آسمانها و زمین! ای بزرگوار و ارجمند! ای زنده پا برجا! تو نیکوکار [و بخشنده‌ای]».

* «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ».

«خداوندا! ستایش شایسته توست [زیرا که] متولی آسمانها و زمین و هر چه در آنهاست تویی. ستایش شایسته توست [که] فرمانروایی آسمانها و زمین و هر چه در آنهاست، از آن توست. ستایش شایسته توست [زیرا] تو نور

آسمانها و زمین و هر چه در آنهاست، می‌باشی. ستایش شایسته توست [که] فرمانروای آسمانها و زمینی، و ستایش شایسته توست که حقی و وعده‌ات حق، دیدار با تو حق، گفتارت حق، بهشت حق، آتش حق، پیغمبران حق و محمد ﷺ حق و قیامت حق می‌باشد».

«اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

«خداوندا! تسلیم تو شدم، به تو ایمان آوردم، بر تو توکل نمودم، و به سوی تو روی

آوردم، به خاطر تو به دشمنی پرداختم، و قضاوت را پیش تو آوردم، پس آنچه را که مرتکب شده و آنچه را که مرتکب می‌شوم، چه آشکار و چه نهان، همه را بیامرزد. تو اول و آخر هر امری، هیچ معبودی بحق جز تو نیست، و هیچ قدرتی جز در پرتو تو معنی ندارد».

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَفِي شَرِّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ».

«خداوندا! مرا به همراه کسانی که هدایت داده‌ای، هدایت کن، و در زمره آنان که عافیت

داده‌ای، سلامتی ده، و با آنان که مورد عنایتند، مورد عنایت قرار بده، در آنچه که به من داده‌ای، برکت بفرست، و مرا از تقدیرات گزنده نگه دار که همانا تقدیر در دست تو بوده و کسی توان تقدیر برای تو را ندارد، و هر کس را یاری داده‌ای، پستی نمی‌بیند. پروردگارا! تو با برکت و والایی.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ».

«خداوندا! بهترین چیز را از آنچه که بنده و رسول تو، حضرت محمد ﷺ، و بندگان

صالح از تو درخواست نموده‌اند، از تو خواستارم، و از شر آنچه که بنده و رسول تو، حضرت محمد ﷺ، و بندگان صالح از آن به تو پناه آورده‌اند، به تو پناه می‌آورم».

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

«خداوندا! تو پرودگار منی، هیچ معبودی بحق جز تو نیست، مرا آفریده‌ای و من بنده تو و تا آنجا که بتوانم بر پیمان و وعده توام. از شر کردارم به تو پناه می‌آورم، به نعمت تو و

گناه خود اعتراف می‌کنم، پس مرا بیمارز که تنها تو آمرزنده گناہانی.

﴿اللَّهُمَّ اكْفِنَا شَرَّ الْأَشْرَارِ وَكَيْدَ الْفُجَّارِ، وَشَرَّ كُلِّ طَارِقٍ يَطْرُقُ إِلَّا طَارِقَ يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ﴾.

«خداوندا! ما را از شر اشرار و حيله تباهکار، و از شر هر وارد شونده‌ای در شب مگر اینکه به خير و نيکی وارد شود، نگه دار، ای توانا و ای آمرزنده!».

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي عَمَلِي، وَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ﴾.

«خداوندا! از تو می‌خواهم در شنوایی‌ام، بینایی‌ام، آفرینش و اخلاقم، اهل و عیالم و زندگی و کردارم برکت قرار دهی، و نیکی‌هایم را پذیرا باش، و درجات بالای بهشت را از تو خواستارم.»

﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهُ: دِقَّةً وَجَلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ﴾.

«خداوندا! همه گناهانم را، کوچک و بزرگ، اول و آخر و آشکار و نهان، بیمارز.»

﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَلْتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ

اَبْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَفَضْلِكَ
وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي
لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ
يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي
عَائِدٌ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أُعْطِيتُنَا، وَشَرِّ مَا مَنَعْتَ،
اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكْرَهُ
إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَاجْعَلْنَا مِنْ
الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ
وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا مَفْثُونِينَ،
اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ رُسُلَكَ،
وَيُصَدِّدُونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رَجْزَكَ
وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ أَوْثُوا
الْكِتَابَ إِلَهُ الْحَقِّ» (آمین).

«خداوندا! ستایش همه‌اش برازنده توست.
خداوندا! گستراننده‌ای برای آنچه جمع
کرده‌ای، نیست، و گستراننده‌ای برای آنچه
گستراننده‌ای نیست. هدایتگری برای آنکه همراه
کرده‌ای و همراه کننده‌ای برای آنکه هدایت
داده‌ای، یافت نمی‌شود. بخشاینده‌ای برای آنچه
که منع نموده‌ای و بازدارنده‌ای برای آنچه که
بخشیده‌ای، وجود ندارد. نزدیک گرداننده‌ای
برای آنچه که دور نموده‌ای و دور کننده‌ای
برای آنچه که نزدیک نموده‌ای، پیدا نمی‌شود.
خداوندا! برکات، رحمت، فضل و روزی‌ات را
بر ما بگستران. خداوندا! نعمت ماندگاری را از
تو می‌خواهم که تغییر نمی‌کند و پایان

نمی‌پذیرد. خداوندا! نعمت را در روز فقر، و امنیت را در روز ترس از تو خواستارم. خداوندا! از شر آنچه که به ما داده‌ای و از شر آنچه که از ما بازداشته‌ای به تو پناه می‌آورم. خداوندا! ایمان را در نزد ما محبوب و آن را در قلبهایمان آراسته گردان و حق پوشی، نافرمانی و سرپیچی را در نزد ما ناپسند و ما را از هدایت یافتگان قرار بده.

خداوندا! ما را مسلمان بمیران و مسلمان زنده گردان و بدون آلوده شدن به زبونی و فتنه، ما را به نیکوکاران ملحق ساز. خداوندا! کفاری را که پیامبرانت را تکذیب و [مردم را] از راهت بازداشتند، نابود گردان و بلا، و عذاب

خود را بر آنان فرو فرست. خداوندا! ای معبود بحق! حق پوشان از اهل کتاب را نابود گردان». (آمین).

* «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي».

«خداوندا! مرا بیمارز و به من رحم کن و هدایت، سلامت، روزی، اصلاح و بلند مرتبگی را ارزانی بفرما».

* «اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تُنْقِصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا، وَأَعْظِمْنَا وَلَا تُحَرِّمْنَا، وَأَثِّرْنَا وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيْنَا، وَأَرْضِنَا وَأَرْضِ عَنَّا».

«خداوندا! بر ما بیفزای و از ما کم نکن، ما را

اکرام نموده و خوار منما. به ما ببخش، و ما را محروم مگردان. ما را انتخاب کن و [غیره را] بر ما مقدم نساز، ما را راضی و از ما راضی باش.»

* «اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خَلْقِي، فَأَحْسِنْ خُلُقِي».

«خداوندا! همچنانکه کالبدم را نیک آفریده‌ای، خُلق و خویم را نیک گردان.»

* «اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي، وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًا».

«خداوندا! مرا ثابت قدم و هدایت یافته هدایتگر بگردان.»

* «اللَّهُمَّ آتِنِي الْحِكْمَةَ الَّتِي مَنْ أُوتِيَهَا فَقَدْ

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا».

«خداوندا! به من حکمت ارزانی ده که به هر کس داده شود، خیر بزرگی به وی داده شده است.»

* «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

«به نام خدایی که با [ذکر] نام او هیچ چیزی، نه در زمین و نه در آسمان، زیان نمی‌رساند و او شنوای آگاه است.»

* «بِسْمِ اللَّهِ ذِي الشَّانِ، عَظِيمِ السُّلْطَانِ، شَدِيدِ الْبُرْهَانِ، قَوِيَّ الْأَرْكَانِ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ؛ إِنْسٍ وَجَانٍّ» [ثلاثاً].

«به نام خداوند والا مقام و بسیار توانمند و

دارای برهان محکم و ارکان^۱ قوی، که هر چه او بخواهد، همان می‌شود. از شر شیطان جن و انس به او پناه می‌برم». (سه مرتبه).

* «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاثاً].

«از شر مخلوقات به کلمات و سنن کامل خدا پناه می‌آورم». (سه مرتبه).

* «أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ، الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَعْظَمُ مِنْهُ، وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ

۱- مراد از ارکان هر امری است که باعث قدرت، غلبه و شوکت باشد مانند لشکر و ملک، ارجمندی، قوت و غلبه: مترجم به نقل از (المنجد).

وَبَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ».

«به خداوند بزرگ و روی گرامی [که لایق جلالش است] که هیچ چیز عظیم‌تر از آن وجود ندارد، (از شر آنچه که خدا آفریده و زیاد کرده است، و از شر آنچه از آسمان فرو می‌فرستد، و از شر آنچه به آسمان صعود می‌کند، و از شر فتنه‌های شب و روز، و از شر هر وارد شونده‌ای در شب مگر اینکه به خیر و نیکی وارد شود، ای پروردگار مهربان! به کلمات کامل تو که هیچ نیکوکار و بدکاری و تبه‌کار توان گذر از آن را

ندارند به پناه می آورم ای رحمان».

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ».

«ما و تمام جهانیان، شب را برای خدا به
صبح رسانیدیم، و حمد از آن خداست، هیچ
معبودی بحق، بجز الله که یکتاست و شریکی
ندارد وجود ندارد».

* «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

«هیچ معبودی بحق نیست جز خدای یگانه و
بی شریک. فرمانروایی و ستایش از آن اوست و
او بر هر چیزی تواناست».

* «رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا

بَعْدَهُ».

«پروردگارا! بهترین [امر] امروز، بهترین [امر]
روزهای بعدی را از تو خواستارم».

* «رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ
الْكِبَرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

«پروردگارا! از کسالت، پیری، آفت رسیدن
به مراتب بالاتر، فتنه دنیا و عذاب قبر به تو پناه
می آورم».

* «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ».

«شب را به روز رسانیدیم در حالیکه
فرمانروایی همه برای خداوند، پروردگار

جهانیان، است».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا بَعْدَهُ».

«خداوندا! بهترین [امر] امروز را، گشایش، یاری، روشنی، برکت و هدایت آن را، از تو خواستارم و از بدترین [امر] روزهای بعدی به تو پناه می آورم».

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ، أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلَكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ النُّشُورُ».

«خداوندا! به [امر] تو به صبح وارد شدیم، و

به شب درآمدیم، به [امر] تو زنده و به [امر] تو می میریم و بازگشت به سوی توست. شب را به روز رسانیدیم در حالیکه فرمانروایی همه برای خداوند است، ستایش برازنده اوست که شریکی ندارد، هیچ معبودی بحق جز او نیست و بازگشت به سوی اوست».

«اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ».

«خداوندا! ای پدید آورنده آسمانها و زمین! ای آگاه به نهان و آشکار! ای پروردگار و مالک

همه چیز! گواهی می‌دهم که هیچ معبودی بحق جز تو وجود ندارد. از شر نفسم، از شر شیطان و مشرک شدن به سبب او و از اینکه خود و یا مومنی را به سوی گناه بکشانم، به تو پناه می‌آورم.

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ، وَأُشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [ثلاثاً].

«خداوندا! من در این صبح گاه، تو را، حمل کنندگان عرش تو را، ملائکه و جمیع مخلوقات را گواه می‌گیرم که تنها تو معبود [بحقی] و هیچ معبود دیگری جز تو نیست، یگانه و بی‌شریکی و

محمد ﷺ بنده و فرستاده توست». (سه مرتبه).

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي: دِينِي، وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي، وَمَالِي».

«خداوندا! گذشت و عافیت را در دین، دنیا و مال و عیالم از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي: وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي».

«خداوندا! عورت‌هایم را بپوشان، و ترسم را به امنیت [خاطر] تبدیل کن. خداوندا! مرا از آسیب‌های روبرو، پشت سر، سمت راست و

چپ و بالای سر محافظت بفرما، و از اینکه بطور ناگهانی از طرف پایین [زیر پاهایم] کشته شوم، به عظمت تو پناه می‌آورم.

* «رَضِيتُ بِاللّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا وَرَسُولًا».

«به «الله» به عنوان پروردگار، و به اسلام به عنوان دین، و به محمد ﷺ به عنوان پیغمبر و فرستاده راضی‌ام».

* «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ».

«خداوندا! هر نعمتی که در این صبح، شامل

حال من یا یکی از مخلوقات شده، تنها از جانب توست و تو شریکی نداری، پس ستایش و شکرگذاری شایسته توست».

* «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» [ثلاثاً].

«خداوندا! جسمم را، شنوایی‌ام را، و بینایم را عافیت ارزانی ده که جز تو معبودی بحق نیست». (سه مرتبه).

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» [ثلاثاً].

«خداوندا! از کفر، فقر و عذاب قبر به تو پناه

می آورم [که] جز تو معبودی بحق نیست». (سه مرتبه).

* «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا».

«خدا را که به پاکی یاد می کنم و او را می ستایم [که] هیچ قدرتی جز به [اراده] او نیست، هر چه بخواهد، می شود و هر چه نخواهد، نمی شود، می دانم [و اعتراف می کنم] که خداوند بر هر چیزی تواناست و بر هر چیزی احاطه علمی دارد».

* «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ

الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، خَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

«به سرشت اسلام، کلمه اخلاص و دین پیغمبران، محمد ﷺ و آیین پدرمان ابراهیم علیهما السلام - که مسلمان خدا پرست بود و از شرک بدور - درآمده ایم».

* «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ».

«ای زنده و پا برجا! ای آفریننده آسمانها و زمین! ای بزرگوار و ارجمند! جز تو معبودی

بحق نیست، از رحمت تو مدد می‌جویم، امورم را اصلاح نما و مرا یک چشم بر هم زدن به حال خود رها مکن».

* «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

«خداوندا! تو پروردگار من هستی و جز تو معبودی بحق نیست، من بنده تو بوده و تا آنجا که بتوانم بر عهد و وعده توام. از شر کردارم به تو پناه می‌آورم، به نعمت تو بر خود، و به گناه خود اعتراف می‌کنم، پس مرا بیامرز، چرا که جز

تو کسی گناهان را نمی‌آمرزد».

* «اللَّهُمَّ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ ذُكِرَ، وَأَحَقُّ مَنْ عُبدَ، وَأَنْصَرُ مَنْ ابْتَغَى، وَأَرْأَفُ مَنْ مَلَكَ، وَأَجْوَدُ مَنْ سُئِلَ، وَأَوْسَعُ مَنْ أُعْطِيَ، أَنْتَ الْمَلِكُ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَالْفَرْدُ الَّذِي لَا نِدَّ لَكَ، كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَكَ، لَنْ تُطَاعَ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَلَنْ تُعْصَى إِلَّا بِعِلْمِكَ، تُطَاعُ فَتَشْكُرُ وَتُعْصَى فَتَغْفِرُ، أَقْرَبُ شَهِيدٍ وَأَدْنَى حَفِيزٍ، حُلْتَ دُونَ النُّفُوسِ وَأَخَذْتَ بِالنَّوَاصِي، وَكَتَبْتَ الْأَنْوَارَ وَسَخَّتَ الْأَجَالَ، الْقُلُوبُ لَكَ مُفْضِيَّةٌ وَالسِّرُّ عِنْدَكَ عَلَانِيَةً، الْحَلَالُ مَا أَحْلَلْتَ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمْتَ وَالِدَيْنِ مَا شَرَعْتَ، وَالْخَلْقُ خَلْقُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ، وَأَنْتَ اللَّهُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ،

أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، أَنْ تَقْبَلَنِي فِي هَذِهِ الْعُدَاوَةِ
وَأَنْ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ بِقُدْرَتِكَ».

«خداوند! تو شایسته‌ترین کسی هستی که
ذکر و بندگی می‌شود. یاری دهنده‌ترین کسی
هستی که [از او] طلب می‌شود. مهربانترین مالک
هستی. بخشنده‌ترین کسی هستی که از او
خواسته می‌شود. دارنده‌ترین بخشنده‌ای. تو
فرمانروایی بی‌شریکی، یگانهای بی‌همتایی. همه
چیز زوال پذیر است جز تو (و روی گرامی تو).
جز با اجازه خودت اطاعت نمی‌شوی، و جز با
علم خودت مورد نافرمانی قرار نمی‌گیری، [با
این وجود] اگر اطاعت شدی، پاداش می‌دهی، و

اگر مورد نافرمانی قرار گرفتی، می‌آمرزی.
نزدیکترین گواه و نگهدارنده‌ای. حائل بین
نفس‌ها بوده و زمام همه^۱ و ثبت اعمال و لغو
آجال به دست توست. قلب‌ها در نزد تو برملا و
نهان، آشکار است. حلال چیزی است که تو
حلال کرده‌ای، و حرام، چیزی است که تو حرام
نموده‌ای. دین آن چیزی است که تشریع
نموده‌ای، و مخلوقات آفریده تو و بندگان بنده
تو هستند. تو خداوند مهربان و با رحمتی. با
[توسل] به نور صورت و روی تو که آسمانها و

۱- زمام همه به دست توست، ترجمه عبارت: «وَأَخَذْتُ
بِالنَّوَاصِي» می‌باشد.

زمین را روشن نموده، از تو می‌خواهم که در این بامداد مرا پذیرا باشی و با قدرت خودت، مرا از آتش جهنم نجات دهی.

* «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات].

«خداوندا مرا کفایت می‌کند، چون هیچ معبودی بحق جز او نیست، بر او توکل می‌کنم و او پروردگار عرش عظیم است». (هفت مرتبه).

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَمِنَ الْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ: مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ».

«خداوندا! از غم و اندوه، ناتوانی و سستی،

بخیلی و ترسویی، ماندن به زیر قرض و تسلط مردان [ظالم] به تو پناه می‌آورم.

* «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْكَبِيرَاءُ وَالْعَظَمَةُ وَالْخُلُقُ وَالْأَمْرُ، وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا يُضْحَىٰ فِيهِمَا لِلَّهِ وَحْدَهُ».

«شب را به روز رسانیدیم در حالی که فرمانروایی، بزرگی، عظمت، آفریدن، راهنمایی کردن، شب و روز و هر چه در این دو به سر می‌برد، تحت سیطره و حکم خداوند می‌باشد».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ هَذَا الْيَوْمِ صَلَاحًا، وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا، وَآخِرَهُ نَجَاحًا، أَسْأَلُكَ خَيْرِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! ابتدای امروز را صلاح [و نیکی]، وسط آن را رستگاری، و آخر آن را موفقیت قرار بده. ای مهربانترین مهربانان! نیکی دنیا و آخرت را از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَعْتَدِيَ أَوْ يُعْتَدَى عَلَيَّ، أَوْ أَكْتَسِبَ خَطِيئَةً أَوْ ذَنْبًا لَا تُغْفِرُهُ».

«خداوندا! رضای بعد از قضا، و زندگی گوارای بعد از مرگ را، و لذت نگاه به روی گرامی [که لایق جلالش است] و شوق دیدار

بدون ضرر آسیب رسان، و بدور از فتنه گمراه کننده را خواستارم. از اینکه ظلم کنم، و یا مورد ستم قرار بگیرم، و از اینکه تجاوز کنم، و یا مورد تجاوز قرار بگیرم، و یا لغزش و گناهی غیر قابل آمرزش مرتکب شوم، به تو پناه می آورم».

* «اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، إِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا: أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ وَعْدَكَ حَقٌّ، وَلِقَاءَكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ، وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا، وَأَنَّكَ تَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، وَأَنَّكَ إِنْ تَكَلَّمْتَ إِلَيَّ

نَفْسِي، تَكِلْنِي إِلَى ضَعْفٍ وَعَوْرَةٍ وَذَنْبٍ
وَحَظِيئَةٍ، وَأَنِّي لَا أَتَّقِي إِلَّا بِرَحْمَتِكَ، فَاعْفُ رِئِي
ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ».

«خداوندا! ای پدید آورنده آسمانها! ای آگاه
به نهان و آشکار! ای بزرگوار و ارجمند! من در
این زندگی دنیوی با تو پیمان می‌بندم و تو را
گواه می‌گیرم - و گواهی تو کافی است - بر
اینکه من شهادت می‌دهم که جز تو معبودی
بحق نیست، یگانه و بی شریکی، و محمد ﷺ
بنده و فرستاده توست، و شهادت می‌دهم که
وعده تو، دیدار با تو، بهشت و جهنم، همه حَقُّند
و قیامت بدون شک خواهد آمد، و تو مردگان را

دوباره زنده می‌گردانی. اگر مرا به خود
واگذاری، مرا به ناتوانی، عورت، گناه و لغزش
واگذاشته‌ای، و من جز به رحمت تو اطمینان
نمی‌یابم، پس همه گناهانم را بیامرز و توبه‌ام را
بپذیر که همانا تو توبه‌پذیر و مهربانی».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى
أَرْذَلِ الْعُمَرِ».

«خداوندا! از اینکه به پیری همراه با خرفتی
گرفتار شوم، به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ اهْدِنِي لَأَحْسَنِ الْأَعْمَالِ،
وَالْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ،
وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا
أَنْتَ».

«خداوندا! مرا به بهترین کردار و اخلاق هدایت کن، [که] کسی جز تو به آن هدایت نمی‌کند، و کردار و اخلاق بد را از من دور ساز، [که] کسی جز تو آن را دور نمی‌سازد».

* «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي، وَوَسِّعْ لِي فِي ذَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي».

«خداوندا! دینم را اصلاح کن، سرایم را گشایش و رزقم را برکت ارزانی بفرما».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ، وَالذُّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشَّقَاقِ، وَالسُّمْعَةِ وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ: مِنَ الصَّمَمِ وَالْبُكْمِ وَالْجَذَامِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ».

«خداوندا! از سنگدلی و غفلت و پستی و نیازمندی، به تو پناه می‌آورم. و از حق پوشی، نافرمانی، بریدن [از دین]، بلند آوازی و ریا به تو پناه می‌آورم. و از کری، لالی، خوره و بیماریهای بد به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الْهَدَمِ وَالتَّرَدِّي، وَمِنَ الْغَرَقِ وَالْحَرَقِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَتَحَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَمُوتَ لَدِيْعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يَهْدِي إِلَى طَبْعٍ».

«خداوندا! از لغزش و ویرانی، از غرق شدن، آتش سوزی و [درد] پیری به تو پناه می‌آورم، و از اینکه شیطان مرا به هنگام مرگ گمراه کند، به

تو پناه می‌آورم. و از اینکه در اثر گزیدن حیوانات [سمی] بمیرم، به تو پناه می‌آورم. و از حرصی که به سرشت تبدیل می‌شود، به تو پناه می‌آورم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ».

«خداوندا! ثبات در امر و پایداری بر هدایت را از تو خواستارم. و شکر نعمت و حسن عبادت را از تو خواستارم. و قلبی سالم و زبانی

راستگو از تو می‌خواهم. و بهترین چیز را، از آنچه که به آن آگاهی، از تو خواستارم و از بدترین آنچه که می‌دانی، به تو پناه می‌آورم و از آنچه که خود به آن آگاهی، استغفار می‌نمایم و همانا تو آگاه به هر نهانی».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَتَوَفَّنِي إِلَيْكَ مِنْهَا غَيْرَ مَفْتُونٍ».

«خداوندا! انجام نیکی‌ها و ترک بدی‌ها، محبت بینوایان، مغفرت و رحمت را از تو خواستارم، و از تو می‌خواهم چنانچه خواستی فتنه‌ای به سراغ بندگانت بفرستی، مرا قبل از

آلوده شدن به فتنه، به سوی خود بازگردانی».

* «اللَّهُمَّ حَبِّبْنِي إِلَيْكَ وَإِلَى مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ».

«خداوندا! مرا در نزد خودت، ملائکه،

پیغمبران و جمیع مخلوقات، محبوب بگردان».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ عَلَى الظَّمَا».

«خداوندا! محبت خودت را در نزد من از

محبت نفس و اهل و مال و فرزند و آب سرد

به هنگام تشنگی، دوست داشتنی تر بگردان».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ

عَمَلِي خَوَاتِمَهُ، وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ لِقَائِكَ».

«خداوندا! بهترین دوران زندگی ام را پایان

عمر، بهترین کردارم را خاتمه آن، و بهترین

روزم را روز دیدار با خودت قرار بده».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَةً نَقِيَّةً، وَمَيِّتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًّا غَيْرَ مَخْذُولٍ فَاضِحٍ».

«خداوندا! زندگی پاک! مرگی [سالم و]

متعادل و بازگشتی بدور از شکست مفتضح را از

تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي صَبُورًا وَاجْعَلْنِي شَكُورًا،

وَاجْعَلْنِي فِي عَيْنِي صَغِيرًا وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ كَبِيرًا،

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاهْدِنِي السَّبِيلَ الْأَقْوَمَ».

«خداوندا! مرا صبور، شکرگذار و در نزد خودم کوچک و در نزد مردم بزرگ بگردان. پروردگارا! مرا بیمارز، به من رحم کن و به درست‌ترین راه، راهنمایی‌ام نما».

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَتُبِّتْنِي وَثَقِّلْ مَوَازِينِي وَحَقِّقْ إِيْمَانِي، وَارْفَعْ دَرَجَتِي وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي وَاغْفِرْ خَطِيئَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ».

«خداوندا! بهترین درخواست، بهترین دعا، بهترین رستگاری و بهترین پاداش را از تو می‌خواهم، مرا ثابت قدم و کفه نیکی‌هایم را سنگینی ارزانی بفرما، ایمانم را محقق ساز،

رتبه‌ام را ارتقا ده، نمازم را مورد قبول و لغزشهایم را مورد آمرزش قرار بده، و درجات بالای بهشت را از تو خواستارم». (آمین).

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: فَوَائِحَ الْخَيْرِ وَخَوَائِمَهُ وَجَوَائِمَهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَظَاهِرَهُ وَبَاطِنَهُ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ».

«خداوندا! شروع و پایان نیکی و جامع نیکی و اول و آخر و ظاهر و باطن آن و درجات بالای بهشت را از تو خواستارم». (آمین).

* اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ، وَخَيْرَ مَا بَطَّنَ وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ».

«خداوندا! بهترین عمل، بهترین کردار،

بهترین نهان و آشکار و درجات والای بهشت را از تو خواستارم». (آمین).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: أَنْ تُرَفِّعَ ذِكْرِي، وَتَضَعَ وَزْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحَصِّنَ فَرْجِي، وَتُعْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ».

«خداوندا! از تو می‌خواهم که یاد [و نام] مرا بلند آوازه گردانی، گناهان را از روی من برداری، قلبم را پاک و فرجم را [از گناه] محافظت نمایی، گناهم را بیامرزی و درجات والای بهشت را از تو خواستارم». (آمین).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: أَنْ تُبَارِكَ لِي فِي سَمْعِي وَفِي بَصَرِي، وَفِي رُوحِي وَفِي خَلْقِي،

وَفِي أَهْلِي وَفِي مَحْيَايَ وَفِي عَمَلِي، وَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ».

«خداوندا! از تو می‌خواهم که در شنوایی، بینایی، روح، کالبد، اهل و عیال و در زندگی و کردارم برکت قرار دهی، و نیکی‌هایم را پذیرا باش، و درجات بالای بهشت را از تو خواستارم».

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَارْضَ عَنَّا، وَتَقَبَّلْ مِنَّا، وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ، وَأَصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ».

«خداوندا! ما را بیامرز، به ما رحم نما، و از ما راضی باش، از ما بپذیر و ما را به بهشت، داخل

و از آتش [جهنم] رهایی ده، و همه امور ما را اصلاح نما.

* «اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ لَنَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ هِيَ لَكَ رِضًا وَلَنَا صَلَاحٌ، إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! گناهی را از ما وامگذار، مگر اینکه آنرا بپامرزی. نه عیبی را، مگر اینکه بپوشانی. نه اندوهی را، مگر اینکه گشایش در آن قرار دهی. نه قرضی را، مگر اینکه آن را ادا کنی، و نه نیازی از نیازهای دنیوی و اخروی را، که مورد رضایت تو و به صلاح ماست، مگر اینکه آن را

برآورده سازی، ای مهربانترین مهربانان!».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ، تُهْدِي بِهَا قَلْبِي، وَتَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي وَتُلْمُ بِهَا شَعْيِي، وَتَحْفَظُ بِهَا غَايِي، وَتَرْفَعُ بِهَا شَاهِدِي، وَتَبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي، وَتُزَكِّي بِهَا عَمَلِي، وَتُلْهِمَنِي بِهَا رُشْدِي، وَتُرَدُّ بِهَا الْفِتْيُ وَتَعْصِمَنِي بِهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ».

«خداوندا! رحمتی از جانب تو می خواهم که با آن قلبم را هدایت، امورم را جمع و جور، پراکندگی ام را هماهنگ، [عزیز] غایبم را حفظ و [عزیز] حاضرم را بلند مرتبه، صورتم را با آن نورانی، و کردارم را پاک گردانی، راهیافتگی را الهام، جوانی ام را پربار و با آن مرا از هر بدی

محافظت نمایی».

* «اللَّهُمَّ أَعْطِنِي إِيمَانًا صَادِقًا، وَيَقِينًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ، وَرَحْمَةً أَنَالُ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

«خداوندا! ایمانی صادق و یقینی که [تیشه به ریشه کفر می‌زند و] بعد از آن کفری نیست و رحمتی که مرا به قله کرامت تو در دنیا و قیامت می‌رساند، به من ارزانی بفرما».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَعَيْشَ السُّعْدَاءِ وَمَنْزِلَ الشُّهَدَاءِ، وَمُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَالنَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ».

«خداوندا! رستگاری در روز دادرسی، زندگی چون خوشبختان، جایگاه شهیدان،

همنشینی پیغمبران و پیروزی بر دشمنان را از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ أُنْزِلْ بِكَ حَاجَتِي وَإِنْ قَصُرَ رَأْيِي وَضَعُفَ عِلْمِي وَعَمَلِي، افْتَقَرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ فَأَسْأَلُكَ يَا قَاضِيَ الْأُمُورِ، وَيَا شَافِيَ الصُّدُورِ كَمَا تُجِيرُ بَيْنَ الْبُحُورِ أَنْ تُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْقُبُورِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الثُّبُورِ».

«خداوندا! حاجتم را نزد تو می‌آورم اگر چه نظرم کوتاه و علم و عملم سست باشد. ای برآورنده حاجات! و ای شفا دهنده قلبها! به رحمت تو نیاز پیدا کرده‌ام، پس از تو می‌خواهم که مرا از عذاب سوزان، فتنه قبر و درخواست هلاکت [در قیامت به خاطر شدت عذاب]

برهانی، [و از ورود من به این جایگاهها
جلوگیری کنی] همچنانکه از در هم آمیختن
دریاها جلوگیری می کنی».

* «اللَّهُمَّ مَا قَصُرَ عَنْهُ رَأْيِي، وَضَعُفَ عَنْهُ
عَمَلِي وَعِلْمِي، وَلَمْ يُبْلَغْهُ مَسْأَلَتِي مِنْ خَيْرٍ
وَعَدَّتْهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ خَيْرٍ أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا
مِنْ عِبَادِكَ، فَإِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ، وَأَسْأَلُكَ إِيَّاهُ
بِرَحْمَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ».

«خداوند! هر خیری را که به ذهنم خطوط
نمی کند و عمل و علمم از رسیدن به آن قاصرند
و درخواست من به آن سطح نرسیده که آن را
بخواهد و تو آن را به یکی از مخلوقات وعده،
و یا به یکی از بندگان عطا کرده ای، من نیز با

چشم امید به آن به تو روی می آورم، و ای
پروردگار جهانیان! آن را از رحمت تو
درخواست می نمایم».

* «اللَّهُمَّ ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ، وَالْأَمْرِ الرَّشِيدِ
أَسْأَلُكَ: الْأَمْنَ يَوْمَ الْوَعِيدِ، وَالْجَنَّةَ يَوْمَ الْخُلُودِ،
مَعَ الْمُقَرَّبِينَ الشُّهُودِ، الرُّكَّعِ السُّجُودِ، الْمُؤَفِّينَ
بِالْعُهُودِ، إِنَّكَ رَحِيمٌ وَدُودٌ، تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ».

«خداوند! ای صاحب ریسمان محکم
[نجات]! و ای صاحب امر به کمال رسیده!
امنیت را در روز وعید داده شده، بهشت را - با
همراهی مقربان حاضری که اهل رکوع و سجود
و وفای به عهدند - در روز جاودانه از تو
درخواست می کنم که همانا تو مهربان و با

محبتی و هر چه بخواهی، انجام می‌دهی».

* «سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ،
سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَالنِّعَمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ
وَالْكَرَمِ، سُبْحَانَ الَّذِي أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ».

«به پاکی می‌ستایم کسی را که تسبیح جز
برازنده او نیست، به پاکی می‌ستایم کسی را که
صاحب فضل و نعمت‌هاست. و به پاکی می‌ستایم
کسی را که صاحب بزرگی و بخشش است و به
پاکی می‌ستایم کسی را که علمش همه چیز را
[احاطه] و برشمرده است».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
وَالْمُعَافَاةَ الدَّائِمَةَ، فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

«خداوندا! آمرزش، عافیت و بخشش

همیشگی در دین، دنیا و آخرت را از تو
خواستارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: صِحَّةً فِي إِيمَانٍ،
وَإِيمَانًا فِي حُسْنِ خُلُقٍ، وَنَجَاحًا يَتَّبِعُهُ نَجَاحٌ،
وَرَحْمَةً مِنْكَ وَعَافِيَةً مِنْكَ، وَمَغْفِرَةً مِنْكَ
وَرِضْوَانًا».

«خداوندا! سلامتی را همراه با ایمان، ایمان
را همراه با نیک‌خویی، و موفقیت‌های پشت سر
هم، رحمت، عافیت، آمرزش و رضایت تو را
خواستارم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: الصِّحَّةَ وَالْعِفَّةَ،
وَحُسْنَ الْخُلُقِ، وَالرِّضَا بِالْقَدَرِ».

«خداوندا! سلامتی، پاکدامنی، نیک‌خویی و

رضای به قضا را از تو خواستارم.

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا: هَادِينَ مَهْدِيِّينَ، غَيْرَ ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ، سِلْمًا لَأَوْلِيائِكَ، حَرْبًا لَأَعْدَائِكَ نُحِبُّ بِحُبِّكَ مَنْ أَحَبَّكَ، وَنُعَادِي بِعَدَاوَتِكَ مَنْ عَادَاكَ».

«خداوندا! ما را هدایت کننده بگردان و هدایت یافته، نه گمراه، و نه گمراه کننده، و ما را نردبان [ترقی] دوستان و دشمن [خونی] دشمنانت قرار بده تا به خاطر محبت تو دوست بداریم آنهایی که تو را دوست دارند، و در پرتو عداوت تو دشمنی کنیم با آنهایی که دشمن تو اند».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

«خداوندا! از شر نفس و شر هر جنبنده‌ای که زمامش در دست توست، به تو پناه می‌آورم که همانا پروردگارم بر راه راست می‌باشد] و به آن هدایت می‌کند[».

* «اللَّهُمَّ فَارِجَ الْهَمِّ وَكَاشِفَ الْغَمِّ، مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا، ارْحَمْنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ».

«خداوندا! ای گشایش دهنده اندوه و غم! ای اجابت کننده دعای گرفتاران! ای رحمان دنیا و آخرت و رحیم هر دو! به من رحمی کن که با آن مرا از رحمت غیر خود بی نیاز کنی».

* «أَصْبَحْنَا بِاللَّهِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ مِنْهُ مُمْتَنِعٌ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ لَا تُرَامُ وَلَا تُضَامُ، وَيَسْلُطَانِ اللَّهُ الْمَنِيْعُ نَحْتَجِبُ، وَبِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلَّهَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ الْإِبَالِسَةِ، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُغْلِبٍ أَوْ مُسِيرٍ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَكْمُنُ بِاللَّيْلِ وَيَخْرُجُ بِالنَّهَارِ، أَوْ يَكْمُنُ بِالنَّهَارِ وَيَخْرُجُ بِاللَّيْلِ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا».

«شب را با [یاد] خدایی که چیزی از دسترس او خارج نیست به صبح رسانیدیم، و عزت خدایی که مورد [سوء] قصد و ستم واقع نمی‌شود، و قدرت بازدارنده الهی و اسمهای

والای او را حجابی [برای پرهیز از گناهان] قرار می‌دهیم در حالی که از شر ابلیس‌ها و شیاطین انس و جن و از شر هر آشکار کننده و مخفی کننده شر، و از شر آنچه در شب شرش را می‌پوشاند، و در روز خارج می‌سازد، و یا در روز می‌پوشاند و در شب خارج می‌نماید، و از شر هر آنچه که خداوند پدید آورده و خلق نموده و آفریده، و از شر ابلیس و لشکریانش و از شر هر جنبنده‌ای که زمامش به دست خداست، به خدا پناه می‌بریم».

* «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِمَّا اسْتَعَاذَ بِهِ مُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمُ الَّذِي وَفَّى، وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَتَّقِي».

«از آنچه که موسی و عیسی و ابراهیم وفا کننده به عهد از آن به خدا پناه بردند، و از شر آنچه خلق نموده و پدید آورده و آفریده، و از شر ابلیس و لشکریانش و از شر آنچه که از آن پرهیز می‌شود، به خدا پناه می‌برم».

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ: خَيْرَ مَا عِنْدَكَ وَأَفْضَلَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَأَنْشُرَ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلَ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ﴾.

«خداوندا! بهترین‌های نزد خودت را از تو می‌خواهم. [خداوندا!] از فضل خودت بر من بباران، رحمت خودت را بر من بگستران و برکات خودت را بر من فرو فرست».

﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ﴾

وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ، فَأَهْلُ أَنتَ أَنْ تُحَمَّدَ إِيَّاكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

«خداوندا! ستایش همه‌اش شایسته توست، فرمانروایی، همه‌اش در دست توست. خیر، همه‌اش به دست توست. همه امور، آشکار و نهان، به سوی تو باز می‌گردد. پس تو شایسته ستایشی که بر همه چیز توانایی».

﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جَمِيعَ مَا مَضَى مِنْ دُنُوبِي، وَأَعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَارْزُقْنِي عَمَلًا زَاكِيًا تُرَضَى بِهِ عَنِّي﴾.

«خداوندا! همه گناهان گذشته‌ام را ببامرز، و مرا در آنچه از عمرم باقی مانده، محافظت بفرما و

عمل پاکی که باعث رضایت توست، نصیبم کن».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ فَقْوِي فِي رِضَاكَ، وَخُذْ إِلَيَّ الْخَيْرَ بِنَاصِيَتِي، وَاجْعَلِ الْإِسْلَامَ مُنْتَهَى رَجَائِي».

«خداوندا! من ضعیفم پس در پرتو رضایت خود، مرا قوی گردان، مهارم را به سوی نیکی بکشان، و اسلام [= تسلیم امر خدا شدن] را بالاترین آرزویم قرار بده».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ فَقْوِي، وَإِنِّي ذَلِيلٌ فَأَعِزَّنِي، وَإِنِّي فَقِيرٌ فَأَغْنِنِي».

«خداوندا! من ضعیفم پس مرا قوت بده، فرومایه‌ام پس مرا عزت بده، و فقیرم پس مرا بی‌نیاز گردان».

* «اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ رُسُلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ».

«خداوندا! کفاری را که پیامبران را تکذیب و [مردم را] از راه تو باز می‌دارند، نابود گردان، و بلا و عذاب خود را بر آنان فرو فرست».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ: الطَّعْنِ، وَالطَّاعُونِ، وَالْوَبَاءِ، وَعَظِيمِ الْبَلَاءِ، فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ مِمَّا نَخَافُ وَنَحْذَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ ذُنُوبِنَا حَتَّى تُغْفَرَ».

«خداوندا! از زخم، طاعون، وبا و بلای بزرگ در وجود خودم و در اهل، مال و فرزندم، به تو

پناه می آورم. خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است از آنچه از آن می ترسیم و بر حذر می داریم، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است از تعداد گناهانمان پس آمرزیده می شوند».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ: مِنَ الطَّغْنِ وَالطَّاعُونِ وَمِنْ هُجُومِ الْبَلَاءِ، وَمِنْ مَوْتِ الْفَجَاءَةِ وَمِنْ سَعْرَةِ الْحُمَى، وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَمِنْ شَرِّ الْبَلَاءِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ، اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا، رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا اللَّهُ يَا حَافِظُ يَا اللَّهُ يَا رَافِعُ».

«خداوندا! از زخم، طاعون، هجوم بلا، مرگ ناگهانی، تب شدید، سوء تقدیر و شر بلا به تو پناه می آورم. و از بدبختی خود و خوشحال شدن دشمنان به تو پناه می آوریم. ای زنده پا برجا! ای ارجمند و بزرگوار! عذاب را از ما دور کن که ما اهل ایمانیم، و عذاب جهنم را از ما بازدار که عذاب آن هلاک کننده است. پروردگارا! ما به خود ستم ورزیده ایم و اگر به رحمت خودت ما را مورد مغفرت قرار ندهی و به ما رحم نکنی، از زمره زیانکاران خواهیم بود. ای پروردگار جهانیان! ای الله! ای نگهدارنده! ای الله!

ای رفعت دهند!».

* «اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَأَوْلِيَّائِكَ الْفَرَجَ وَالْعَافِيَةَ وَرِزْقِي فِي حَيَاتِي، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي يَهْبُ عَيْشَ الْأَبَدِ لِأَهْلِ الْآخِرَةِ، فَهَبْ لِي عُمْرًا طَوِيلًا مَدِيدًا وَعَيْشًا مَزِيدًا فِي عَافِيَتِكَ وَرِضَاكَ؛ فَإِنَّكَ وَلِيُّ ذَلِكَ، وَالْقَادِرُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

«خداوند! هر چه سریعتر گشایش و عافیت را به دوستانت ارزانی ده، و در [برکت] زندگی‌ام بیفز، همانا تو زندگی جاودانه را به اهل آخرت می‌بخشی پس عمری طولانی و مدت دار و پر عافیت و مورد رضایت خود را به من ارزانی ده که تو عهده دار آن هستی و در دنیا و آخرت توانای بر آنی».

* «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَأَلِيمِ عِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ شَرِّ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ».

«از خشم خدا، جزای دردناکش، شر بندگانش، و از شر وسوسه‌های شیطان و حاضر شدنشان به کلمات کامل خداوند پناه می‌برم».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ».

«خداوند! به روی گرامی تو [که لایق جلال و کمال تو است] و کلمات کامل تو از شر هر آنچه که پیشانی‌ش [= زمامش] به دست توست، به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَأْثَمَ وَالْمَعْرَمَ».

«خداوندا! تو برطرف کننده گناه و خسرانی».

﴿اللَّهُمَّ لَا يُهْزَمُ جُنْدُكَ وَلَا يُخْلَفُ وَعْدُكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ، وَاعْتَصَمْتُ بِرَبِّي وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَاسْتَدْفَعْتُ الشَّرَّ كُلَّهُ بِلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُتَتَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾.

«خداوندا! لشکر تو شکست ناپذیر و

وعده‌ات تخلف ناپذیر است، تو را به پاکی یاد و ستایش می‌کنم. در [دژ] خدایی پناه گرفته‌ام که هیچ معبودی بحق جز او نیست، معبود من و معبود همه چیز است. و به پروردگار خود و پروردگار همه چیز چنگ زده‌ام. و بر زنده‌ای توکل کرده‌ام که نمی‌میرد و هر شری را با «لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم» هیچ دگرگونی و هیچ قدرتی جز از ناحیه خداوند والای بزرگ نیست. دفع نموده‌ام. خدا مرا بس و او بهترین حامی است. پروردگار مرا از بندگان کفایت می‌کند آفریننده مرا از آفریدگان کفایت می‌کند. روزی دهنده مرا از روزی داده شدگان کفایت می‌کند. خدا مرا کفایت می‌کند و همین

بس. خدا دعای دعاکننده را می شنود و در ورای او پایانی نیست. هیچ معبودی بحق جز او نیست، بر او توکل نموده‌ام و او پروردگار عرش عظیم است».

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفَ قُوَّتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي، وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، بِرَحْمَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، أَأَنْتَ رَبُّ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَأَنْتَ رَبِّي إِلَى مَنْ تُكَلِّمُنِي؟ إِلَى بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي أَوْ إِلَى عَدُوٍّ مَلَكَتْهُ أُمْرِي؟ إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ غَضَبٌ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعُ لِي مِنْ ذُنُوبِي، أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ، وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنْ أَنْ يَجِلَّ بِي سَخَطُكَ أَوْ يَنْزِلَ عَلَيَّ عَذَابُكَ، لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى

تَرْضَى، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

«خداوندا! گلايه ضعف توان، كمى چاره اندیشی و خواری در نزد مردم را به نزد تو و به [بارگاه] رحمت تو می‌آورم. ای پروردگار جهانیان! تو پروردگار بینوایانی و تو پروردگار منی، مرا به که و می‌گذاری؟ به [آشنای] دوری که با من ترشرویی می‌کند؟ و یا دشمنی که بر من مسلط می‌کند؟ [با این وجود] اگر از من عصبانی نباشی، پروایی نیست ولی آمرزش تو وسیع‌تر از گناهان من است. به نور تو که تاریکی‌ها را روشن و امور دنیا و آخرت را به صلاح آورده، [توسل کرده و] از تو می‌خواهم مرا از اینکه مورد خشم تو و یا محل نزول

عذابت قرار بگیرم، [حفظ نمایی] ملامت کردن حق توست مگر رضایت تو کسب شود و هیچ دگرگونی و قدرتی جز از ناحیه تو نیست».

* «اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَأَنْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا».

«خداوندا! علمی به من بیاموز که به من سود برساند و از آنچه مرا آموخته‌ای، بهره‌مند گردان و بر علمم بیفزای».

* «اللَّهُمَّ يَا مُعَلِّمَ إِبْرَاهِيمَ عَلِّمْنِي، وَيَا مُفَهِّمَ سُلَيْمَانَ فَهِّمْنِي».

«خداوندا! ای معلم ابراهیم! مرا علم بیاموز، و ای تفهیم کننده سلیمان! مرا فهم ارزانی ده».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي وَلِلْمُسْلِمِينَ مِنْ كُلِّ هَمٍّ

فَرَجًا، وَمِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ عَافِيَةً».

«خداوندا برای من و مسلمانان در هر اندوهی، گشایشی، و بر هر تنگنایی، گریزگاهی و از هر بلایی، عافیتی عطا کن».

* «اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ الْمُسْلِمِينَ بَسُوءٍ فَاشْغَلْهُ فِي نَفْسِهِ».

«خداوندا! هر کس نسبت به مسلمانان سوء قصدی دارد، او را به خودش مشغول ساز».

* «اللَّهُمَّ إِنَّا نَدْرَأُ بِكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنُعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».

«خداوندا! به [کمک تو] بر آنها [دشمنان] می‌تازیم و از شرشان به تو پناه می‌آوریم».

* «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ
رَبُّ الْعَالَمِينَ».

«خداوندا! مرا، پدر و مادرم را و مردان و
زنان مسلمان و با ایمان را، چه زنده و چه مرده،
بیمرز که تو نزدیک و اجابت کننده دعایی، ای
پروردگار جهانیان!».

* «اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ النَّفَاقِ، وَعَمَلِي مِنَ
الرِّيَاءِ، وَلِسَانِي مِنَ الْكُذْبِ، وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ،
إِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ».

«خداوندا! قلبم را از دو رویی، کردارم را از
ریا، زبان و گفتارم را از دروغ، و چشمم را از

خیانت پاک بگردان، چرا که تو آگاهی به آنچه
چشم در آن خیانت می کند و آنچه که قلبها
مخفی می نمایند».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسًا مُطْمَئِنَّةً بِلِقَائِكَ
وَتَقْنَعُ بِعَطَائِكَ وَتَرْضَى بِقَضَائِكَ».

«خداوندا! نفسی را از تو می خواهم که به
دیدارت آرام بگیرد، به ببخشش تو، قانع و به
قضای تو راضی باشد».

* «اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي فَأَقْبِلْ
مَعْذِرَتِي، وَتَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي سُؤْلِي».

«خداوندا! تو به نهان و آشکار من آگاهی
پس عذر من را بپذیر، و به حاجتم دانایی پس
درخواست من را عطا بفرما».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا يُبَاشِرُ قَلْبِي، وَيَقِينًا صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي، وَأَنْ مَا أَصَابَنِي لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَنِي وَمَا أَخْطَأَنِي لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَنِي».

«خداوندا! ایمانی را از تو خواستارم که یار همیشگی قلب من باشد. و یقینی صادقی را خواستارم که در پرتو آن بدانم جز آنچه شما مقدر فرموده‌ای، به من نمی‌رسد و بدانم آنچه به من رسیده، نمی‌توانسته که نرسد، و آنچه به من نرسیده، نمی‌توانسته که برسد».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا أَهْتَدِي بِهِ، وَنُورًا أَقْتَدِي بِهِ، وَرِزْقًا حَلَالًا أَكْتَفِي بِهِ».

«خداوندا! ایمانی را از تو خواستارم که با آن

هدایت یابم، و نوری را، که از آن پیروی کنم و روزی حلالی را، که به آن قناعت نمایم».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَحِبُّكَ بِقَلْبِي كُلِّهِ، وَأَرْضِيكَ بِمُجْهَدِي كُلِّهِ».

«خداوندا! کاری کن که با همه قلبم تو را دوست بدارم، و با کل سعی و تلاشم رضایت تو را بجویم».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبِّي كُلَّهُ وَسَعْيِي كُلَّهُ فِي مَرْضَاتِكَ».

«خداوندا! کاری کن که همه محبت و تلاشم در راستای رضایت تو باشد».

* «اللَّهُمَّ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ

قُوَّةٌ لِّي فِيمَا تُحِبُّ، وَاجْعَلْنِي لَكَ كَمَا تُحِبُّ».

«خداوندا! آنچه را از دوست داشتنی‌هایم که از من دور کرده‌ای، آن را نیرویی برای انجام آنچه دوست داری تبدیل بگردان، و مرا برای خودت، آنگونه کن که دوست داری».

«سُبْحَانَ اللَّهِ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغُ الرُّضَا وَزِنَةُ الْعَرْشِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغُ الرُّضَا وَزِنَةُ الْعَرْشِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِلْءَ الْمِيزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغُ الرُّضَا وَزِنَةُ الْعَرْشِ».

«خدا را به اندازه ظرفیت ترازوی [قیامت]، نقطه پایان علم، اوج رضایت و سنگینی عرش به پاکی یاد می‌کنم. هیچ معبودی بحق جز خدا

نیست [و وجود شریک برای خدا را انکار می‌کنم] به اندازه ظرفیت ترازوی [قیامت]، نقطه پایان علم و اوج رضایت و سنگینی عرش. خدا بزرگ است [و به بزرگی او اقرار می‌کنم] به اندازه ظرفیت ترازوی [قیامت]، نقطه پایان علم، اوج رضایت و سنگینی عرش».

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَلِمْتَ مَا تَحْتَ أَرْضِكَ كَعِلْمِكَ بِمَا فَوْقَ عَرْشِكَ، وَكَأَنْتَ وَسَاوِسُ الصُّدُورِ كَالْعَلَانِيَةِ عِنْدَكَ، وَعَلَانِيَةُ الْقَوْلِ كَالسِّرِّ فِي عِلْمِكَ، وَاتَّقَاذَ كُلِّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ، وَخَضَعَ كُلُّ سُلْطَانٍ لِسُلْطَانِكَ، وَصَارَ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، اجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ أَصْبَحْتُ فِيهِ فَرْجًا وَمَخْرَجًا».

«خداوندا! آگاهی‌ات به آنچه زیر زمین است
بسان آگاهی‌ات به آنچه بالای عرش است
می‌باشد. وسوسه‌های درون سینه‌ها، در پیشگاه
تو همچو عیان است. گفتار آشکار در علم تو با
راز نهان فرقی ندارد، همه چیز مطیع بزرگی تو
است، هر فرمانروایی در برابر فرمانروایی تو سر
تسلیم فرود آورده، و امور دنیا و آخرت، همه در
دست توست، [خداوندا!] برای من در هر اندوه
و تنگنایی، گشایش و گریزگاهی قرار بده».

* «اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذُنُوبِي، وَتَجَاوُزَكَ
عَنْ خَطِيئَتِي، أَطْمَعُنِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا
أَسْتَوْجِبُهُ مِمَّا قَصَرْتُ فِيهِ، أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ
مُسْتَأْنَسًا، وَإِنَّكَ لِلْمُحْسِنِ إِلَيَّ وَإِلَيَّ لِلْمُسِيءِ

إِلَى نَفْسِي فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ، تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ بِالنِّعَمِ
وَأَتَبَعُضُ إِلَيْكَ بِالْمَعَاصِي، وَلَكِنَّ الثُّقَّةَ بِكَ
حَمَلْتَنِي عَلَى الْجَرَاءَةِ عَلَيْكَ، فَعُدْ بِفَضْلِكَ
وإِحْسَانِكَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، لَا
إِلَهَ غَيْرُكَ، وَالْبَدِيعُ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَالِدَائِمُ
غَيْرُ الْغَافِلِ، وَالَّذِي لَا يَمُوتُ وَخَالِقُ مَا يُرَى
وَمَا لَا يُرَى، وَكُلَّ يَوْمٍ أَنْتَ فِي شَأْنٍ، وَسِعَتْ
اللَّهُمَّ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا، يَا رَحْمَنُ، يَا
رَحِيمُ، يَا كَرِيمُ، يَا أَحَدُ، يَا صَمَدُ، يَا حَيُّ، يَا
مُحْيِي، يَا قَيُّومُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا رَبَّنَا إِنَّا
عَبِيدُكَ وَفِي سَبِيلِكَ، اجْعَلْ لَنَا السَّبِيلَ إِلَى كُلِّ
خَيْرٍ».

«خداوندا! قلم عفو تو برگناهانم و گذشت

تو از لغزشهایم، مرا به طمع واداشته تا آنچه را که در آن کوتاهی نموده و شایسته‌اش نیستم، از تو درخواست نمایم: با ایمان و آرامش تو را می‌خوانم در حالی که تو همیشه به من نیکی می‌کنی و من همیشه نسبت به آنچه بین من و توست، در حق خودم بدی می‌کنم. تو با نعمتهایت ایجاد محبت، و من با گناهانم ایجاد نفرت می‌نمایم، ولی اطمینان به تو این جرأت را به من داده است، پس با فضل و نیکی‌ات دوباره مرا پذیرا باش که همانا توبه‌پذیر و مهربانی. هیچ معبودی بحق جز تو نیست و پدید آورنده‌ای قبل از تو نبوده است. خدای همیشگی که مرگ ندارد و آفریننده همه آن چیزهایی است که دیده

می‌شوند و دیده نمی‌شوند [قطعاً]، غافل نیست. تو هر روز بر کاری هستی. خداوند! رحمت و علم تو همه چیز را در برگرفته است. ای رحمان! ای مهربان! ای بخشنده! ای یگانه! ای بی‌نیاز! ای زنده! ای زنده‌کننده! و ای پا برجا! هیچ معبودی بحق جز تو نیست. پروردگارا! ما بندگان تو و بر راه تو هستیم، راه رسیدن به هر خیری را بر روی ما بگشای.

* «اللَّهُمَّ حَنَّنْ عَلَيَّ عِبَادَكَ وَإِمَاءَكَ، أَغْنِنِي عَنْ شِرَارِ عِبَادِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدُ يَا فَعَّالاً لِمَا يُرِيدُ أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَبِمُلْكِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَبِنُورِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ أَنْ تَكْفِينِي شَرَّ

كَذَا وَكَذَا يَا مُغِيثُ أَغْنِنِي، يَا مُغِيثُ أَغْنِنِي، يَا مُغِيثُ أَغْنِنِي.

«خداوندا! بندگان و کنیزانت را نسبت به من مهربان و مرا از بندگان شرورت بی‌نیاز بگردان. ای مهربانترین مهربانان! ای با محبت! ای صاحب عرش با عظمت! ای آنکه هر چه بخواهی، انجام دهی! با [توسل به] قدرت تو که مورد [سوء] قصد قرار نمی‌گیرد و فرمانروایی تو که ستم نمی‌پذیرد و نور تو که ارکان عرشت را پر نموده است، از تو می‌خواهم که مرا از شر ...^۱ نگهداری. ای یاری دهنده! یاری‌ام ده. ای یاری دهنده!

۱- در این جای خالی شر مورد نظر را، از آن به خدا پناه می‌بریم، بیان می‌کنیم.

یاری‌ام ده. ای یاری دهنده! یاری‌ام ده».

* «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَعَظَمَتِهِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَسُلْطَانِهِ وَبِعِزِّ جَلَالِ اللَّهِ وَبِعِزِّ اللَّهِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَذَرَأَ وَبَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا تَحْتَ الثَّرَى، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي أَخَذَ بِنَاصِيئِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، مَلْجَأُ كُلِّ هَارِبٍ وَمَأْوَى كُلِّ خَائِفٍ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، أَقِي بِهَا نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي، وَجَمِيعَ نِعَمِ إِلَهِي وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِي عِنْدِي».

«به عزت و عظمت خدا، عزت و قدرت خدا، عزت و سلطه خدا، عزت شکوه خدا و عزت خدا پناه می‌برم از شر آنچه که خلق کرده،

پدیده آورده و آفریده است و از شر آنچه در زیر خاک است و از شر هر جنبنده‌ای که زمامش به دست پروردگارم می‌باشد. همانا پروردگارم بر راهی مستقیم بوده و هیچ دگرگونی و قدرتی جز از ناحیه خداوند والا و بزرگ وجود ندارد. گریزگاه هر گریزنده، و پناهگاه هر ترسیده‌ای است. هیچ دگرگونی و قدرتی جز از ناحیه خداوند والا و بزرگ وجود ندارد، خودم، دینم، اهل‌م، مال‌م، و همه نعمتهای معبود و یاور و سرورم را با آن - لا حول ولا قوة الا بالله - حفظ می‌کنم.

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَلَائِكَ الصَّابِرِينَ عَلَى بَلَائِكَ، الثَّائِرِينَ لِأَوْلِيَائِكَ».

«خداوندا! مرا از زمره کسانی قرار بده که نعمتهایت را سپاس گذار، بر بلایی که می‌فرستی، صبور و یارانت را یاری می‌دهند».

* «اللَّهُمَّ لَا تُحَرِّمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ بِسُوءِ مَا عِنْدِي».

«خداوندا! مرا از نیکی نزد خودت، به سبب بدی خودم، محروم نکن».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشًا قَارًا، وَرِزْقًا دَارًا، وَعَمَلًا بَارًا».

«خداوندا! زندگی گوارا، روزی بسیار و [توفیق انجام] کار نیک را از تو خواستارم».

* «اللَّهُمَّ أَغْنِنِي بِالْإِفْتِقَارِ إِلَيْكَ، وَلَا تُفْقِرْنِي

بِالاسْتِعْنَاءِ عَنْكَ».

«خداوندا! مرا با نیازمندی به خودت، بی‌نیاز گردان، و با [احساس] بی‌نیازی به خودت، نیازمند مگردان».

* «اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَخَفِّفْ لَوْعَتِي».

«خداوندا! عیبم را بپوشان، هراسم را امنیت بخش و دردم را تسکین ده».

* «اللَّهُمَّ آجِرْنِي عَلَى حُسْنِ عِبَادَتِكَ وَوَقِّفْنِي لاسْتِفْتَاكِ أَبْوَابِ رَحْمَتِكَ وَأَسْتِمْطَارِ سَمَاحَتِكَ».

«خداوندا! مرا به خاطر حسن عبادت پاداش بده،

و توفیق ده که بتوانم [با کسب شایستگی] درهای رحمت را گشوده و باران گذشت را ببارانم».

* «اللَّهُمَّ سَلِّمْنَا وَلَا تُسَلِّمْنَا».

«خداوندا! ما را سالم بگردان و [در برابر دشمن] خوار مگردان».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي ضَمَانِكَ وَأَمَانِكَ وَإِحْسَانِكَ».

«خداوندا! ما را زیر پر و بال ضمانت، امنیت و نیکی خودت قرار بده».

* «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ جَنْبٍ وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ كَرْبٍ».

«خداوندا! همه گناهانم را بیامرز، مرا از همه

بی قراریها نگهدار و در همه گرفتاریهایم گشایش قرار بده».

* «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى الْمَوْتِ وَكُرْبَتِهِ، وَالْقَبْرِ وَغُمَّتِهِ، وَالصَّرَاطِ وَزَلَّتِهِ، وَيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَرَوْعَتِهِ».

«خداوندا! مرا بر مرگ و سختی‌های آن، قبر و اندوه‌های آن، پل صراط و لغزش بر آن، و روز قیامت و هراس از آن، یاری ده».

* «اللَّهُمَّ جَمِّلْ أَمْرِي مَا أَحْيَيْتَنِي، وَعَافِنِي مَا أَبْقَيْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِي مَا خَوَّلْتَنِي، وَاحْفَظْ عَلَيَّ مَا أَوْلَيْتَنِي، وَارْحَمْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي، وَأَنْسُ وَحْشَتِي إِذَا أَرَمَسْتَنِي، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ إِذَا حَاسَبْتَنِي، وَلَا تُسَلِّبْنِي الْإِيمَانَ وَقَدْ عَرَفْتَنِي».

«خداوندا! مادامی که مرا زنده نگه می‌داری، کارم را بیار. تا زمانی که مرا نگه داشته‌ای، عافیت ارزانی ده. در آنچه بخشیده‌ای، برکت قرار بده. نیکی‌هایی را که به من کرده‌ای، نگه دار، [و مداوم بگردان] و چون مرا می‌راندی، به من رحم کن. به هنگام دفن، وحشتم را به الفت تبدیل کن. آنگاه که مرا محاسبه کردی، به من لطف نما و ایمان را از من مستان در حالیکه مرا شناخته‌ای، که خود را نیازمند ایمان به تو می‌بینم».

* «اللَّهُمَّ ثَبِّتْ فِي الْخَيْرَاتِ وَطْأَتِي، وَنَفْسَ بَعْدَ الْمَوْتِ كُرْبَتِي، وَبَارِكْ لِي فِي مَصِيرِي وَمُنْقَلَبِي، وَلَا تَخْفِرْ ذِمَّتِي يَا غَايَةَ رَغْبَتِي».

«خداوندا! قدمگاهم را در خیرات استوار، سختی‌های بعد از مرگ را گشایش، و مسیر [زندگی] و بازگشت از آن را برایم پر برکت بگردان، و کاری مکن که پیمانم را بشکنم، ای قبله آرزوهایم!».

* «اللَّهُمَّ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي، وَبَلِّغْنِي الْأَمَانِيَّ وَاكْفِنِي الْأَعَادِي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَاكْفِنِي أَمْرَ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي، وَارْزُقْنِي قَلْبًا تَوَّابًا، لَا كَافِرًا وَلَا مُرْتَابًا، وَاعْفُ رِجْلِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! امیدم را قطع مکن. مرا به آرزوهایم برسان. مرا در برابر دشمنان [انبوهم]

کفایت کن. امورم را اصلاح و در امور دین، دنیا و آخرتم [مرا از غیر خودت] بی‌نیاز کن. قلبی توبه‌کننده و نه پوشاننده حق، و نه شکاک، به من عطا و مرا پیامرز و هدایت نما، [از در رحمت خود] مرا روزی ده که تو بهترین روزی دهندگانی، ای مهربانترین مهربانان!».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَهْدِيكَ لَأَرْشِدَ أُمُورِي وَأَسْتَجِيرُكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى الْوَهَّابُ».

«خداوندا! راهنمایی به بهترین امورم را از تو می‌طلبم، و از شر نفسم به تو پناه می‌آورم و پرودگار بلندمرتبه و بخشنده‌ام را به پاکی یاد می‌کنم.».

* «يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ، ذَا الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، غَافِرِ الذَّنْبِ قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذَا الطُّوْلِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ».

«ای آگاه به نهان‌ها! ای بالا برنده درجات! ای صاحب عرش که روح زندگی بخش هدایت را بر هر که بخواهی، می‌فرستی! ای آمرزنده گناه! ای پذیرنده توبه! ای انتقام گیرنده به شدت! ای صاحب رحمت و فضل! هیچ معبودی بحق جز تو نیست و بازگشت به سوی توست. هیچ

معبودی بحق جز خدا نیست و خدا بزرگ است. خدا را به پاکی یاد می‌کنم و می‌ستایم و از او طلب آمرزش می‌نمایم، [زیرا که] هیچ دگرگونی و قدرتی جز از ناحیه خدا نیست. اولین و آخرین و آشکار و نهان بوده و بر همه چیز آگاه است».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تُبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا جَعَلْتَهُ لَكَ عَلَى نَفْسِي فَلَمْ أُؤْفِكَ بِهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا زَعَمْتُ أَنِّي أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخَالَطَ قَلْبِي مَا قَدْ عَلِمْتُ».

«خداوندا! از آنچه توبه کرده و دوباره به سوی آن بازگشته‌ام، طلب آمرزش می‌نمایم. و از

آن حقوقی که خداوند بر عهده من گذاشته و من به آن وفا نکرده‌ام، طلب آمرزش می‌نمایم. و از آنچه که به گمان خود برای رضای تو انجام داده ولی آنچه را که خود بدان آگاهی در قلبم [و نیتم] رخنه کرده، طلب آمرزش می‌نمایم.

❖ «اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِمَا تَوَسَّلَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَأَوْلِيَاؤُكَ الْمُقَرَّبُونَ، أَنْ تَجْعَلَ لَنَا مِنَ الْفَهْمِ عَنكَ وَعَنْ رَسُولِكَ مَا نُبْلَغُ بِهِ مَنَازِلَ الصَّدِّيقِينَ، وَنُحْشَرُ بِهِ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ الْعَامِلِينَ».

«خداوندا! با توسل به آنچه که بندگان نیکوکار و اولیای مقرب بارگاہت به آن توسل کرده‌اند، از تو می‌خواهیم فهمی را از خودت [=

قرآن] و رسالت [= سیره و سنت] به ما عطا کنی که ما را به جایگاه راستان و راستگویان برساند و سبب حشر ما در زمره علمایی گردد که به علم خود عمل نموده‌اند».

❖ «اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ سَرَحَتْ أَرْوَاحُهُمْ فِي دَارِ الْعُلَى، وَحَطَّتْ هِمَمُ قُلُوبِهِمْ فِي غَايَةِ الثَّقَى، حَتَّى أُنَاخُوا بِرِيَاضِ النِّعِيمِ وَجَنُوا مِنْ ثَمَارِ رِيَاضِ التَّسْنِيمِ، وَخَاضُوا لُجَّةَ السُّرُورِ، وَشَرَبُوا بِكَأْسِ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ وَاسْتَظَلُّوا تَحْتَ ظِلِّ الْكَرَامَةِ الظَّلِيلِ».

«خداوندا! ما را از زمره کسانی قرار بده که روحشان در سرای والای [جاودانه] مشغول لذت بردن بوده و همت قلب ایشان در قله

پرهیزگاری اسکان گزیده است تا اینکه [با این کار] در باغهای نعمت منزل یافتند و از میوه‌های باغ پربرکت^۱ اجازه چیدن گرفتند. در امواج خوشی‌ها غوطه‌ور شدند. از کاسه شراب خالص صاف نوشیدند و در زیر سایه خنک کرامت به استراحت پرداختند.

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ فَتَحُوا بَابَ الصَّبْرِ وَأَرْدَمُوا خَنَاقَ الْجَزَعِ، وَجَاوَزُوا شَدِيدَ الْعِقَابِ، وَعَبَّرُوا جِسْرَ الْهَوَى».

«خداوند! ما را از زمره کسانی قرار بده که در صبوری بر خود گشودند، خندق‌های بی‌تابی

۱- «پر برکت» ترجمه تسنیم می‌باشد و شاید بهتر بود به درختان بلند قامت ترجمه شود. مترجم.

را پشت سر گذاشته و از گردنه‌های خطرناک گذشتند و از نردبان هوی پرستی عبور نمودند.

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ أَشَارَتْ إِلَيْهِمْ أَعْلَامُ الْهُدَايَةِ وَوَضَحَتْ لَهُمْ طَرِيقُ النَّجَاةِ وَسَلَكُوا سَبِيلَ الْإِخْلَاصِ وَالْيَقِينِ».

«خداوند! ما را از زمره کسانی قرار بده که نشانه‌های هدایت به ایشان اشاره می‌روند، راه رستگاری برایشان روشن گردیده و ایشان راه اخلاص و یقین را پیموده‌اند».

* «اللَّهُمَّ إِنَّ نَفْسِي أَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ وَالشَّيْطَانُ يُوقِعُنِي كُلَّ سَاعَةٍ فِي خَطِيئَةٍ مِنَ الْكَبَائِرِ فَضْلاً عَنِ الصَّغَائِرِ، وَإِنِّي أُرِيدُ نَزْعِي مِنْ نَزْعِهِ، وَلَا أَسْتَطِيعُ حَتَّى تُوَفَّقَنِي؛ فَإِنَّ بِيَدِكَ الْخَيْرُ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ

فَاغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي،
وَأَمْنَحْنِي عِلْمًا بِالْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَإِنْ لَمْ تُرْحَمْنِي
وَتَغْفِرْ لِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ، فَاهْدِنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ وَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً تَامَةً، وَاعْفُ عَنِّي فَإِنَّكَ
عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ، وَارْزُقْنِي الْعَافِيَةَ فِي الدِّينِ
وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَا ذَلِكَ عَلَيْكَ بِعَزِيزٍ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ، يَا لَطِيفُ يَا لَطِيفُ، الطُّفُّ بِي بِالْقُدْرَةِ
الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى الْعَرْشِ فَلَمْ يَعْلَمْ أَحَدٌ
كَيْفِيَّةَ اسْتِوَائِكَ عَلَيْهِ، اكْفِنِي شَرَّ كُلِّ شَرِيرٍ يَا مَنْ
كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ وَهُوَ الْمُكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ،
وَمَنْ يَكُونُ بَعْدَ مَا لَا يَكُونُ شَيْءٌ أَسْأَلُكَ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا ذَا الطُّوْلِ، وَالْإِنْعَامِ، لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ، رَبُّ الْعَالَمِينَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَنَّانُ
الْمَنَّانُ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمُ».

«خداوندا! نفسم به بدی امر می‌کند و شیطان
هر لحظه مرا، صرفنظر از گناهان صغیره، در
لغزشی از گناهان کبیره می‌اندازد. می‌خواهم
وسوسه‌های او را از قلبم ریشه کن نمایم و جز
با توفیق تو نتوانم، زیرا نیکی به دست توست و
شر به تو منسوب نیست، پس مرا بیامرزد و توبه‌ام
را بپذیرد و بعد از آنکه مرا هدایت نمودی، قلبم
را منحرف مگردان. و علم به کتاب [=قرآن] و
سنت را به من عطا بفرما و اگر به من رحم
نکنی و مرا نیامرزی، از زمره زیانکاران خواهم
بود، پس مرا به راه مستقیم هدایت کن و
آمرزشی فراگیر بر من بفرست و از من درگذرد

که تو اصل گذشتی و گذشت را دوست داری. مرا در دین، دنیا و آخرت، عافیت ارزانی ده که این برای تو دشوار نیست. ای مهربانترین مهربانان! ای رساننده نیکی‌ها! ای رساننده نیکی‌ها! با قدرت خودت که به وسیله آن برعرش «استواء» یافته‌ای و هیچ کسی کیفیت «استواء» تو را نمی‌داند، به من لطفی کن که مرا از شر هر شروی کفایت کند. ای آنکه قبل از همه چیز بوده‌ای و همه چیز را خود آفریده‌ای! و ای آنکه بعد از همه چیز خواهی بود! در خواستم را پیش تو می‌آورم، ای صاحب شکوه و بخشندگی! ای صاحب فضل و بخشش! هیچ معبودی بحق جز تو نیست، ای پرودگار

جهانیان! ای مهربانترین مهربانان! ای بخشنده بسیار نعمت دهنده! ای پدیده آورنده آسمانها و زمین! و ای پرودگار عرش عظیم!.

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَخْشَاكَ حَتَّى كَأَنِّي أَرَكَ وَأَسْعِدْنِي بِتَقْوَاكَ، وَلَا تَجْعَلْنِي بِمَعْصِيَتِكَ مُطْرُودًا، وَرَضِّنِي بِقَضَائِكَ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي، وَأَرِنِي فِيهِ ثَأْرِي وَأَقِرَّ بِذَلِكَ عَيْنِي».

«خداوند! کاری کن که از تو بیم داشته باشم، به گونه‌ای که انگار تو را می‌بینم. مرا با پرهیزگاری از خودت رستگار کن و با سرپیچی‌ام از تو، مرا [از بارگاہت] نران، و مرا بر کسی که بر من ستم کرده یاری ده، و حق مرا از او بگیر، و چشم را با گرفتن حقم از او روشن کن».

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدُّكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي، وَمَنْ كَانَ مِنِّي فِي سَبِيلِ الشَّاهِدِ مِنْهُمْ وَالْعَائِبِ».

«خداوندا! امروز خودم، اهل‌م، مال‌م و فرزندم، حاضر و غایبشان، را به تو می‌سپارم».

* «اللَّهُمَّ احْفَظْنَا بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَاحْفَظْهُ عَلَيْنَا».

«خداوندا! ما را با حفظ ایمان، حفظ کن، و ایمان را برای ما نگهدار».

* «اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا فَضْلَكَ، إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ».

«خداوندا! ما را زیر پر و بال رحمت خودت

بگیر و فضل و بخشش را از ما دریغ مکن که ما به سوی تو مشتاقیم».

* «اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ، يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا فَعَّالًا لِمَا يُرِيدُ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ حُلٌّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينَا، بِجَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا كَافِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اكْفِنَا مَا يَهْمُنُنَا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! از دشواریهای سفر، اندوه بازگشت و رویداد ناگوار در اهل و مال و فرزند به تو پناه می‌آوریم. ای آنکه از رگ گردن

نزدیکتری! ای آنکه هر چه بخواهی، انجام می دهی! ای آنکه حائل بین شخص و قلب او می شوی! با قدرت تغییر و توان خود بین ما و کسی که ما را آزار می دهد، فاصله بینداز. ای کفایت کننده هر چیزی که چیزی از تو بی نیاز نیست! از امور دینوی و اخروی، که ما را به خود مشغول ساخته اند، بی نیازمان گردان، ای مهربانترین مهربانان!.

«اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي مِنْ خَيْرِ تَنْزِلِهِ، أَوْ إِحْسَانِ تَفْضِيلِهِ أَوْ بِرِّ تَنْشُرِهِ أَوْ رِزْقِ تَبْسُطِهِ أَوْ ذَنْبِ تَغْفِيرِهِ أَوْ خَطَا تَسْتُرِهِ، يَا إِلَهِي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَّتِي يَا عَلِيمَ بَضْرِي وَمَسْكَنَتِي يَا خَيْرَ بَفْقَرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ

وَأَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ: أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ أَحْوَالِي، قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوَانِحِي وَهَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَوَامَ عَلَى الْإِتِّصَالِ فِي خِدْمَتِكَ حَتَّى أَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِّنِينَ وَاجْتَمَعَ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ».

«خداوندا! از خیری که فرو می فرستی، احسانی که از روی فضل انجام می دهی، نیکی ای که توزیع می کنی، رزقی که می گسترانی، گناهی که می بخشی و لغزشی که می پوشانی، بهره ام را بسیار بگردان. معبود من! ای آنکه

پیشانی‌ام [زمامم] به دست توست! ای دانا به زیان و بینوایی‌ام! ای آگاه به فقر و حاجتم! ای پروردگارم! به حق خودت و به قداست و بزرگترین اسمها و صفات خودت [توسل می‌کنم و] از تو می‌خواهم که لحظات شب و روزم را با یاد خودت آباد، و همیشه به خدمت خودت بگیری و کردارم را مقبول بارگاه خودت گردانی. ای آنکه اعتمادم به توست! و ای آنکه شیونم در پیش توست! و ای آنکه شکایت احوالم را نزد تو می‌آورم! اعضای [وجودم] را بر خدمت خودت نیرو ده، و اراده آن را قوی‌تر بگردان. جدیت در خشیت و تداوم در پیوستگی خدمت را ارازنی ده، تا اینکه بسان اهل یقین از تو بیم

داشته باشم، و مرا با مومنان، در جوار خود، محشور بگردان».

* «اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَرُدَّهُ عَلَيْهِ، وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيًّا عِنْدَكَ وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ زُلْفَى لَدَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ، وَجُدْ لِي بِجُودِكَ، وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا، وَأَقْلُنِي مِنْ عَثْرَتِي وَاغْفِرْ لِي زَلَّتِي، فَإِنَّكَ أَمَرْتَ عِبَادَكَ بِدُعَائِكَ وَضَمَنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ، فَإِلَيْكَ يَا رَبُّ نَصَبْتُ وَجْهِي، وَمَدَدْتُ يَدَيَّ فَبِرَحْمَتِكَ اسْتَجِبْ دُعَائِي، وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي، وَاكْفِنِي شَرَّ أَعْدَائِي يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ، يَا

سَابِغِ النِّعَمَ، يَا دَافِعِ النَّقَمَ، يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ
فِي الظُّلَمِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! هر کس [سوء] قصدی به من دارد، آن را به خودش برگردان. هر کس برایم نقشه شوم می‌کشد، او را گرفتار نقشه شوم کن. مرا از زمره بندگان قرار بده که بهترین بهره را در نزد تو دارند، و از همه مقرب‌ترند و اختصاصی‌ترین نزدیکی را در بارگاه تو به دست آورده‌اند، که این مرتبه جز با فضل تو دست یافتنی نیست. از بخشش خودت به من عطا کن و از در بزرگواری با من مهربانی نما. با رحمت خودت مرا نگهدار. ذکر تو را بر زبانم تداوم بخش. لغزشهایم را کم و اشتباهاتم را بیامرز،

چرا که خودت بندگان را به دعا امر و اجابت آن را ضمانت کرده‌ای. پروردگارا! به همین دلیل به تو روی آورده و دست به سوی تو دراز نموده‌ام، پس با رحمت خود دعایم را اجابت و مرا به آرزویم برسان. رشته امیدم را پاره مکن و از شر دشمنانم مرا کفایت نما. ای شنونده دعا! ای فرستادنده نعمتها! ای دفع کننده کینه‌ها! ای نور آنها که از تاریکی‌ها می‌ترسند! و ای مهربانترین مهربانان!».

* «اللَّهُمَّ فَخُذْ بِيَدِي فِي الْمَضَائِقِ وَاكْشِفْ لِي وَجْهَ الْحَقَائِقِ وَوَقِّفْنِي لِمَا تُحِبُّ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الزَّلَلِ، وَلَا تُسَلِّبْ عَنِّي سِتْرَ إِحْسَانِكَ، وَقِنِي مَصَارِعَ السُّوءِ وَاكْفِنِي كَيْدَ الْحَاسِدِ وَشَمَاتَةَ

الْأَضْدَادِ، وَالطُّفْ بِي فِي سَائِرِ مُتَصَرِّفَاتِي،
وَكَفِّنِي مِنْ جَمِيعِ جِهَاتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! در تنگناها دستم را بگیر و وجوه
حقیقت را برایم نمایان ساز. مرا به آنچه دوست
داری توفیق ده، و از لغزشها نگه دار. احسان
خودت را از من دریغ مکن و از مهلکه‌های بدی
حفظ نما. مکر حسودان و سرزنش دشمنان مرا
کفایت کن، در سایر امورم با من مهربان و در
جمع جہات مرا کفایت کن، ای مهربانترین
مهربانان!».

* «اللَّهُمَّ كُنْ لِي مُؤَيِّدًا وَنَاصِرًا وَكُنْ بِي
رَوْوْفًا رَحِيمًا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، إِلَيْكَ أَشْكُو
ضَعْفَ قُوَّتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ، وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ،
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ» [ثلاثا].

«خداوندا! تائید کننده و یاری دهنده من
باش. ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار
می‌گیری! با من مهربان و رحم‌کننده باش. ای
مهربانترین مهربانان! گلایه از ضعف قوت و
چاره اندیشی اندکم را به بارگاه قدرت تو
می‌آورم، مرا یک چشم بر هم زدن به حال خود
وامگذار. ای زنده پا برجا! از رحمت تو
درخواست یاری می‌کنم». (سه مرتبه).

* «اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَذُلِّي إِلَّا رَحْمَتَنِي،
وَأَسْأَلُكَ بِقُوَّتِكَ وَضَعْفِي، وَبِعِزَّتِكَ عَنِّي وَفَقْرِي
إِلَيْكَ، هَذِهِ نَاصِيَّتِي الْكَاذِبَةُ الْخَاطِئَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ،

عَبِيدُكَ سِوَايَ كَثِيرٌ وَلَيْسَ لِي سَيِّدٌ سِوَاكَ، لَا مُلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُسْكِينِ، وَأُبْتَهِلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ، وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيرِ، سُؤَالَ مَنْ خَضَعْتَ لَكَ رَقَبَتَهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ، وَفَاضَتْ لَكَ عَيْنَاهُ، وَذَلَّ لَكَ قَلْبُهُ».

«خداوندا! [با اعتراف] به عزت تو و ذلت خود - جز در صورت رحمت تو - و قوت تو وضعف خود، بی‌نیازی توبه من و نیاز من به تو، از تو درخواست می‌کنم. این پیشانی دروغگوی خطا کار در کنترل توست. غیر از من بندگان بسیاری داری و من جز تو سروری ندارم. هیچ پناهگاه و راه نجاتی از دست تو نیست مگر

آنکه به سوی خودت ختم می‌شود. بسان بینوایان از تو درخواست و همچون افتاده‌گان درمانده از تو التماس می‌کنم. مانند ترسیده آسیب دیده و مثل کسی که در برابر تو خاضع بوده و تکبرش را کنار نهاده و چشمانش از اشک پر و قلبش در برابر تو از تواضع لبریز شده است، تو را می‌خوانم».

* «اللَّهُمَّ أَلْبَسْنِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تُهْنِيَنِي بِالْمَعِيشَةِ، وَاخْتِمِ لِي بِالْمَغْفِرَةِ حَتَّى لَا تُضُرُّنِي الدُّنُوبُ، وَاكْفِنِي كُلَّ هَوٍّ دُونَ الْجَنَّةِ حَتَّى تُبَلِّغَنِيهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

«خداوندا! لباس عافیت را بر من بپوشان تا زندگی‌ام را گوارا گردانی و پایان کارم را با

مغفرت مهر بزن تا از گناهان آسیب نبینم. ای
مهربانترین مهربانان! با رحمت خود، مرا از هر
هراسی، غیر از بهشت، کفایت کن تا اینکه مرا
به بهشت برسانی.

* «اللَّهُمَّ أَعْطِنِي مِنَ الدُّنْيَا مَا تَقِينِي بِهِ فِتْنَتَهَا،
وَتُعِينَنِي بِهِ عَنْ أَهْلِهَا، وَيَكُونُ بَلَاغًا لِي إِلَى مَا هُوَ
خَيْرٌ مِنْهَا، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ».

«خداوندا! از دنیا آنچه را به من عطا کن که
با آن مرا از فتنه دنیا در امان و از اهل دنیا بی‌نیاز
گردانی و وسیله رسیدنم به آن چیزی شود که از
دنیا بهتر است، چرا که هیچ دگرگونی و قدرتی
جز از ناحیه تو نیست».

* «اللَّهُمَّ قَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ،

وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِي بِخَيْرٍ».

«خداوندا! مرا نسبت به آنچه عطا کرده‌ای،
قانع بگردان، و در آن برکت قرار ده، و برای هر
یک [از خویشانم] که از او دورم، جانشین نیکی
[کننده‌ای] باش». «خداوندا! مرا نسبت به آنچه
عطا کرده‌ای، قانع بگردان، و در آن برکت قرار
ده، و برای هر یک [از خویشانم] که از او دورم،
جانشین نیکی [کننده‌ای] باش».

* «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا
نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

«خدا را به تعدد مخلوقاتش، به [میزان]
رضایتش، و همسنگ عرشش و [به اندازه]

مرکب [لازم برای نوشتن] کلماتش، به پاکی یاد کرده و می‌ستایم».

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ وَعَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ﴾.

«خدا را به تعداد مخلوقاتش در آسمان، و تعداد مخلوقاتش بر روی زمین، به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به تعداد [مخلوقاتش] بین زمین و آسمان، به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به تعداد آنچه آفریده، به پاکی یاد می‌کنم. به همین اندازه خدا بزرگ است، به همین اندازه ستایش برآورنده

اوست، و به همین اندازه دگرگونی و قدرت تنها از ناحیه اوست».

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ مَا خَلَقَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ﴾.

«خدا را به تعداد مخلوقاتش به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به تعداد آنچه آفریده، به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به تعداد آنچه در آسمان و زمین است، به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به تعداد آنچه در زمین و آسمان است، به پاکی یاد می‌کنم.

خدا را به تعداد آنچه کتابش [= لوح محفوظ] برشمرده، به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به تعداد همه چیز به پاکی یاد می‌کنم. خدا را به میزان همه چیز به پاکی یاد می‌کنم و به همین اندازه او را می‌ستایم.

* «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَنَعِيمَهَا وَاسْتَبْرَفَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَسَلْسِلِهَا وَأَغْلَالِهَا».

«خداوندا! بهشت، نعمتهایش و لباس حریرش را از تو خواستارم، و از آتش [جهنم] و غل و زنجیرهایش به تو پناه می‌آورم».

* «اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي، وَتَرَى مَكَانِي وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَتِي، وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي وَأَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَالْمُسْتَغِيثُ

الْمُسْتَجِيرُ، وَالْوَجِلُ الْمُشْفِقُ الْمُقِرُّ الْمُعْتَرِفُ إِلَيْكَ بِذَنْبِهِ، أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمَسْكِينِ وَابْتِهَالُ إِلَيْكَ ابْتِهَالِ الْمُذْنِبِ الدَّلِيلِ، وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيرِ، دُعَاءَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتُهُ وَذَلَّ لَكَ جِسْمُهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَفْئُهُ».

«خداوندا! تو گفتارم را می‌شنوی، مکانم را می‌بینی، بر نهان و آشکارم آگاهی و هیچ چیزی از امورم بر تو پوشیده نمی‌ماند. و من بینوای فقیر، مدد خواه، پناه جوینده، هراسان، بیمناک و اقرار کننده و معترف به گناه خود در پیشگاه تو، بسان بینوایان خواسته‌ام را از تو می‌خواهم، همچون خطا کار خوار شده از تو التماس می‌نمایم و مانند ترسیده آسیب دیده و مثل

کسی که در برابر تو گردن خم کرده و تواضع نموده و تکبرش را کنار نهاده، تو را می‌خوانم».

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ: ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ».

«خداوندا! تو خود گفته‌ای، و گفته تو بحق است، که: مرا بخوانید، اجابت می‌کنم».

«اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَعَلَيْكَ الْإِجَابَةُ وَهَذَا الْجَهْدُ وَعَلَيْكَ التَّكْلَانُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ».

«خداوندا! این دعای من و از تو اجابت، این تلاش من و اعتماد بر تو، و هیچ دگرگونی و قدرتی جز از ناحیه تو نیست».

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«خداوندا! بر محمد و آل محمد درود [و رحمت] بفرست همچنانکه بر ابراهیم و آل ابراهیم درود فرستاده‌ای، که همانا تو ستوده و بزرگواری. و بر محمد و آل محمد برکت فرو فرست همچنانکه بر ابراهیم و آل ابراهیم برکت فرستاده‌ای که همانا تو ستوده و بزرگواری».
